Ocak 89 Sayı: 85-86 Yurtdışı baskısı 2 DM

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TKP—ML
Merkezi Yayın Organı

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Kahrolsun Faşist Türk Devletinin Türkiye Kürdistanı'ndaki Soykırım Operasyonları!

YAZISI SF: 22'DE

BAŞ YAZI

bugünkü sessizlik büyük fırtınaların habercisidir!

Emperyalist kapitalist dünya sisteminin içinde debelendiği büyük ekonomik ve siyasal krizin bugünkü boyutları, iyileştirme palavraları ile giderilecek boyutları çoktan aşmıştır. Büyük metropollerin merkezinde oturan şiş göbekli tekel şefleri, kârlı pazarların uslanmaz halklarının bütün "alternatif" reçete ve "barış" demagojilerinin bir bir yırtılması karşısında derin derin düşünüyorlar.

1970'li yılların ortalarında emperyalistler tarafından sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde daha yoğun şekilde tezgahlanan askeri faşist darbeler ve restarasyon planları, ezilen hakların coşkun öfkeleri karşısında birbir tarihin çöplüğüne atılıyor. Bu ülkelerden birisi de Türkiye'dir. *Devamı Sf: 23'te*

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU YAZI KURULU'NUN AÇIKLAMASI

Temmuz 88'den bu yana dergimizin düzenli çıkmasında bazı aksaklıklar oldu. Bu nedenle dergimiz uzun bir süredir normal yayınını yapamadı. Ancak bu süre içinde iki tane "özel sayı" çıkardı. Birincisi; Mao Zedung yoldaşın ölüm yıldönümü ile ilgili, İkincisi; Parti ve Devrim Şehitleri Haftası ile ilgili..

Dergimizin çıkmamasının eses nedeni, düşmanın partimize yönelik yoğun baskıları sonucu "İKK Basımevi"ni birkaç defa değiştirmek zorunda kalışımızdandır.

İrademiz dışında gelişen olaylar nedeniyle dergimizin düzenindeki aksaklıklardan dolayı okuyucularımızdan özür diliyoruz.

Ocak '89
İKK-Yazı Kurulu

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKINA VE DEVRİMCİ-DEMOKRAT KAMUOYUNA DUYURU!

Partimiz TKP/ML'nin mücadelesini karartmak ve kamuoyunu yanıltmak için, başta egemen sınıfların istihbarat teşkilatı MİT olmak üzere, boyalı basın ve çeşitli kaynaklar, partimizin adını her olur olmaz eyleme karıştırmak için, büyük bir çaba harcıyorlar. Türkiye'de meydana gelen çeşitli eylemleri (partimiz adına) partimizin iradesi dışında üstlenenler çıkıyor. Bunların bazılarını devrimci-demokrat unsurlar yaparken bazılarını bilinçli olarak MİT yapmaktadır. Partimize duyulan bir sempatinin ürünü olarakta bazı devrimci-demokrat unsurların partimizin adını kullanmaları, yanlıştır. Bu, partimizin kitleler nezdinde ciddiyetini zedelemektedir. Ancak bazılarını MİT bilinçli olarak yapmaktadır. Partimizin adının kirletilmesi ve partimize yönelik saldırı koşullarının yaratılması için düzenlenen bu tür komplolar partimizin mücadele hedefinin karartılması amacını gütmektedir.

Partimiz TKP/ML, bugüne kadar, halka ve devrime bağlılığının bir sonucu olarak yaptığı eylemleri merkezi olarak üstlenmiştir. Ama hiçbir zaman bir başka örgütün yaptığı eylemleri kendi adına üstlenmemiştir ve üstlenemez de. Bunun böyle olduğunu sosyal pratiğinde defalarca ispatlamıştır. Başka devrimci-demokrat örgütler tarafından konulan eylemler doğru ise, destekler ve alkışlar. Yanlış ise, yanlışlıklarını açıklamaktan çekinmez.

En son olarak, zindancıbaşı ve bir numaralı işkenceci Esat Oktay Yıldıran'ın cezalandırılmasını partimiz "adına" üstenenler oldu. Gazetelere telefonlarla bu yönlü bilgiler aktarıldı. Bu tamamen asılsızdır. Bu eylemi partimiz yapmamıştır. Ancak partimiz bu eylemi doğru görüyor ve destekliyor. Bu ve buna benzer işkencecilerin cezalandırılmalarını partimiz onlarca kez yapmıştır ve bundan sonra da fırsat buldukça yapacak ve hesabını halkımıza verecektir. Esat Oktay Yıldıran işkenceci faşist hakkında partimizin "ölüm kararı" vardı. Ancak yerini tesbit edemediği için cezalandıramamıştır

Partimiz yaptığı eylemleri merkezi yayın organı olan İşçi Köylü Kurtuluşu dergisinde üstenmektedir. Bu dergimizde üstlenilmeyen hiçbir eylem ve olay partimizi bağlamaz. Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da partimizin resmi yazılı açıklaması dışındaki, partimiz "adına" açıklamaları partimiz kabul etmeyecektir. İyi niyet sonucu da olsa, partimize mal edilmek istenen bu türden eylemler partimizi hiçbir şekilde bağlamaz.

Bütün ilerici, yurtsever, devrimci sempatizan kesimleri bu konuda duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Aralık 88
TKP/ML-MK Basın Bürosu

İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU

PARTİMİZ TKP/ML MERKEZ KOMİTESİ 2. TOPLANTISINI BAŞARIYLA SONUÇLANDIRDI!

Partimiz MK'si "genişletilmiş ikinci toplantı"sını yaparak, son biryıllık faaliyetimizi değerlendirdi. Parimizin önündeki uzun ve kısa vadeli görevleri saptadı.

Düşmanın partimiz üzerindeki yoğun saldırılarına rağmen, MK'nın genişletilmiş toplantısının sağlıklı ve başarıyla sonuçlandırması, Türk egemen sınıflarına indirilen büyük bir şamar oldu.

Parti MK'sinin "genişletilmiş ikinci toplantı raporları"ndan kısa bir bölümü sunuyoruz.

★ ★ ★

PARTİMİZ TKP/ML HERGEÇEN GÜN MÜCADELE İÇİNDE GELİŞİP GÜÇLENİYOR

3. KONFERANS'TAN BU YANA PARTİMİZİN 1 YILLIK FAALİYETİ VE SİYASAL GELİŞMELER

12 Eylül 1980 sonrası genelde TDH'nin özelde ise paritimzin aldığı yenilgi ve darbelerin derinliği ve boyutunu; bunca yıl sonra TDH'nin ve partimizin durumuna baktığımızda daha iyi görebiliyoruz. Bu yenilgi çok yönlüdür. İdeolojik-siyasal ve örgütsel planda bir yenilgidir. (Hemen şunu belirtelim ki, TDH'nin bu yenilgisi tek tek örgütlere indirgendiğinde aynı oranda yaşanmamıştır. Bazı örgütler merkezi örgütlülükleri ile yok olurken, bazı örgütler bunu daha hafif atlatmışlardır. Örneğin partimiz TKP/ML'nin bu yenilgisi onun, siyasal ve ideolojik planda değil, 2. MK'nin izlemiş olduğu sağ oportünist taktik hattan olmuştur.) Özellikle ideolojik alanda TDH büyük bir siyasal kargaşa yaşamaktadır. Bu kargaşanın nedenleri arasında 12 Eylül askeri faşist cuntası döneminde alınan yenilgi bulunsa da, bu işin bir yönüdür. Esas olarak UKH'nın içinde bulunduğu Kaos ortamı ve ideolojik gerilemelerdir. 2. enternasyonal sonrası yaşanan bunalımın bir benzeri bugünde yaşanıyor diyebiliriz. 2. enternasyonal oportünistlerinin yaratmış oldukları bunalım **1917** Ekim Devrimi ile giderilmişti. 1930'larda başta Troçki olmak üzere Buharin, Zinovyev ve Kamenev gibi karşı-devrimci ve rovizyonistlerin UKH içinde yaratmaya çalıştıkları bunalım Stalin önderliğindeki komünistlerce geri püskürtülerek mahkum edilmişti. Keza 1956'da Kruşçev modern revizyonistlerinin SB'de iktidarı zorla gasp etmelerinden sonra da önemli bir bunalım yaşanmıştı. Ancak bu bunalım 1960 yıllarının ikinci yarısında başlayan BPKD ile önemli ölçüde giderilmişti. UKH tarihindeki en atılımsal dönem bu dönemdir. Dünyanın sömürge ve yarı-sömürge ülkelerinde muazzam devrimci fırtınalar esiyor, bir çok ülkede ML ve MZD bilimi ile donanmış (ülkemizde dahil) KP'ler kurulmuştu.

Bugün UKH içerisinde yaşanan bunalım, esas olarak 1976'lı yıllardan sonra başlamıştır. Mao Zedung yoldaşın ölümü ile başlayan bu süreç, AEP ve ÇKP'nin ardı ardına geriye dönüşleriyle hızlandı. Önce Enver Hoca'nın kruşçovvari bir yöntemle Mao Zedung şahsında ML'e revizyonist cepheden saldırıya geçmesiyle başlayan bu saldırılar, UKH içerisindeki ayrışımların başlangıcı oldu. Yıllarca MZ yoldaşla ML bir çizgide bulunan Enver Hoca'nın bu ihaneti ve dönekliği, ML ve UKH açısından kuşkusuz önemli bir güç kaybıydı. Bu ayrışım sırasında bir çok ML parti ve örgüt Enver Hoca'nın bu ihanet yolunu izlemiştir.

ÇKP'nin de Hua Kua Feng ve Deng-Sioa Ping Kliği tarafından anti-ML bir rotaya sokularak revize edilmesi ve "Dörtler" diye bilinen ML'lerin

partiden tasfiye edilmesi, ÇKP'yi ÇHC'ni bugün bilinen yere getirmiştir.

1912, 1913, 1956 ve enson 1977 sonrası UKH içerisinde yaşanan bunalımların benzerlikleri olmalarına rağmen, son yaşanan iki bunalım Birincisinden daha ağır oldu. Çünkü birinci bunalım döneminde yaşanan sosyalist bir ülke deneyimi mevcut değilken, ikinci bunalımı daha derinleştiren sosyalist ülkelerin varlığı ve onların geriye dönüşlerinin enternasyonal proletaryayı derinden etkilemesidir. Bu sürecin yarattığı ideolojik ve siyasi bunalım, proletaryanın siyasal mücadelede kendisine yüklenen mücadeleyi ülkeler zemininde oynayamıyor olması, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi yürüten önderlikleri nitelikleri (bir ikisi hariç) gözönünde bulundurulduğunda ve en önemlisi de enternasyonal alanda Komüntern gibi bir önderlik rolü oynayan örgütlülüğün noksanlığı, bu bunalımın daha uzun süreceğini gösteriyor. Bu bağlamda ML'lere önemli görevler düşmektedir. Bir taraftan emperyalist burjuvazinin her yönlü saldırısı, diğer yandan modern revizyonizmin, tekrar hortlatmak istenen Troçkizmin ve her türden revizyonist oportünist sapmanın cephelerden saldırıları.. vb. ML'i yıkma ve yıpratmayı amaçlamaktadır. M-L-MZD'ni savunan komünistler bütün bunların bilincinden hareketle bu saldırılara karşı amansız bir mücadeleyle karşı karşıyadırlar. Bir yandan ideolojik mücadeleye hazırlıklı olmak ve diğer yandan da ML ve MZD bilimi ışığında devrim mücadelesini yükseltmek.

Ülkemizde 'sol' akımlarda UKH içindeki bu bunalımdan nasiplerini aldılar. Bir çoğu Enver Hoca revizyonizminin peşinde ihanet bataklığına giderken, bir çoğuda modern-revizyonizmin çemberinde kalmayı ya da ona yakın olmayı yeğ tuttular. Özellikle 12 Eylül faşist darbesi sonrası alınan yenilgi bu kaymaları hızlandırmıştır. Modern-revizyonizmin etkisi artarken, troçkizmden ve Euro komünizminden etkilenen akımların sayılarında gözle görülür bir çoğalma yaşandı. Reformizm ve buna bağlı parlamenterizm hayranları da çoğaldı. Devrimin temel prensipleri ayaklar altına alındı. "Legal Marksizm", "tanrı arayıcılığı", "hatalardan dersler çıkarma" adına tasfiyecilik gelişti. "Bu dönem barışçıl mücadele esastır" tarenalarıyla devrimci şiddet reddedildi. Gerek açıktan ve gerekse de sinsice reddedilen silahlı mücadelenin yerini reformcu tezler yeni kılıflarla almaya başladı. Proletarya diktatörlüğünün reddedilerek yerine troçkist tezlerin geçirilmesi geçer akçe oldu.

Burjuva yasalarına sadık kalarak parlamento kapısına yüz sürme, bir çok akım tarafından "devrimcilik" olarak lanse edilmeye başlandı. Yenilgi dönemlerinin ihanet bayraktarları, egemen sınıfların verdiği "bir tas çorbaya devrimi sattılar." Gelişmelere bakıldığında, önümüzdeki süreçte "legalizm" ve "parlamenterizm" daha da revaçta olacaktır. Eğer 141.-142. maddeler kalkar ve adı "komünist" olan partilere yasal kurulma

olanağı tanınırsa (Türkiye'deki devrimci mücadelenin gelişimi gözönüne alındığında genelde egemen sınıfların eğilimi bu yönde), devrim dönekliği daha da hızlanacaktır. Komünistler, diyalektik olarak kendi saflarında bu tür sapmaların olabileceğini de dikkate alarak, bunlarla daha şimdiden ideolojik mücadeleye girişmeli ve mahkum etmelidirler.

TDH içinde bir zamanlar önemli güç oluşturan DY, TDKP, TKKKÖ gibi küçük burjuva revizyonist örgütler yoğun bir ideolojik kaos içerisindedirler. Bunlardan bazıları yeni kimlik arayışı içerisine girdiler. TDKP'nin merkezi kanadı, eski çizgisinde yürüdüğünü iddia ederken, DY'nin hâlâ oturmuş bir çizgisi yoktur. TKKKÖ ise önemli bir troçkizm ve Euro komünizm sapması içerisindedir.

Diğer kb. gruplarında bir ideolojik kaos içerisinde olduğu bilinen bir gerçektir. DS, esasta orta yolcu-fokocu çizgisini korusa da, eski keskin "mahir"ciliği bugün kısmen kayıp olmuştur. Ne varki, bunun özeleştirisini yapmış değildir. DS gibi kb. grupların özeleştiri diye bir soruları zaten yoktur. Çünkü anti-ML normlar üzerinde oluşmuş bir örgütlenmedir. Onun siyasi gıdası, fokocu, Kastroist ve uluslararası alanda yalpalayan, tutarsız şef tipi bir örgütlenmedir.

DHB ise, AEP çi bir ihanet yolunda yıllardır yürüyor olmasına rağmen kendi içerisinde tutarlı bir çizgiye bile sahip değildir. Bugün bile varolmak için, 1977'lerdeki sonu hüsranla biten "Ağustos Bloku"nu diriltme çabasındalar. Siyasi mücadele ve partileşme adına 1905'lerdeki süreci kalıpçı bir şekilde kendilerine rehber etmeye çalışıyorlar. Sosyal pratiğin bugüne kadar defalarca reddetiği bu görüşlerinden sonuç almış değiller alacakları da yoktur.

Diğer kb. siyasal yapılanmalar da yeni kimlik arayışları içerisindedirler.

1981 başlarında partimizden ayrılan ve yurtdışına kapaklanmış "Bolşevik" adlı revizyonist grupçuk kb. mülteci entel takımı olarak dergi düzeyinde "varlığı"nı yurtdışında sürdürmeye çalışıyor. Türkiye devriminin sorunlarından uzak, Avrupa varşolarındaki bu örgütlenme, bugünkü konumuyla bitmiştir. Buna benzeyen, 12 Eylül yenilgi artığı birçok grupçuk revizyonizm ve ihanetin bataklığında debelenerek yurtdışında varlıklarını sürdürme telaşındadırlar.

12 Eylül yenilgisinin ağırlığı, TDH'nin halen siyasal platformu belirleyememesinde görülmektedir. Egemen sınıfların ideolojik saldırısı bir yana, reformizm ve modern revizyonizm, Türkiye'deki siyasal platformun belirlenmesinde önemli bir güç olmaya devam ediyor. Özellikle işçi sınıfı içerisinde "sol" maske ile görülmüş olmaları ve egemen sınıfların bu yönlü onlara destek olmaları, olayın önümüzdeki süreçte ciddiyetini koruyacağını gösteriyor.

Modern revizyonizmin kalesi olan Rusya'da Gorbaçov'un son çıkışları, bir çok kendisine "aydınım" ve "ilericiyim" diyenlerin ruh hallerini gıdıklıyor ve onlara hoş görünüyor. Bu nedenle, modern revizyonist tezler olan "glasnost" ve 'prestroika", yeni bir cila ile "özgürlükçü", "sosyalizmin bunalımına çözüm", "yeni barış süreci" sözleri ile birçok revzyonist kb. akımın etkilenmesini beraberinde getiriyor. İşçi sınıfı içerisinde palazlanmaya çalışan bu akımın teşhiri bugün için çok daha önemlidir. Egemen sınıfların işçi sınıfına "öncü" diye yutturmaya çalıştıkları "TBKP" gibi modern-revizyonist oluşumların etkisini kırmak komünistler açısından birincil derecede öneme haizdir.

"Reformizm her ne kadar karşı devrim cephesinde olmasa da, kitlelerin radikal yönlerini pasifize etme ve burjuvazi ile uzlaştırma ve uysallaştırma çabaları nedeniyle teşhir ve mahkum edilmesi gereken ikinci tehlikeli bir akımdır."

Reformizm her ne kadar karşı-devrim cephesinde yer almasa da, kitlelerin radikal yönlerini pasifize etme; burjuvazi ile uzlaştırma ve uysallaştırma çabaları nedeniyle teşhir ve mahkum edilmesi gereken ikinci tehlikeli bir akımdır. Bugün bunların başını "saçak", "İkibine doğru" dergileri ve "sosyalist parti" çekmektedir. Bu akım burjuvaziye teslim olan reformist kesimin en sağ kesimidir.

Modern revizyonizmin ve reformizmin ülkemiz zemininde bugün güçlü olmalarının nedeni, birincisi; TDH içinde partimizin oynaması gerekli olan rolü (ideolojik, siyasi ve örgütsel) yeterince oynayamaması.... İkincisi; 12 Eylül sonrası alınan yenilginin hâlâ yaralarının istenilen düzeyde sarılamaması... Üçüncüsü; Uluslararası alanda komünist hareketin dağınık yapısı ve yaşanılan kaos süreci, göreli olarak modern revizyonistlerin hareket alanını genişletmiştir.

Partimiz açısından bugün, birincil derecede önemli olan dirayetkar ve azimli bir şekilde silahlı mücadeleyi yaygınlaştırmak, işçi sınıfı içerisinde, her türlü anti-ML akımlara karşı ideolojik siyasal mücadeleyi daha da ilerletmek, kitle bağlarını genişletmek perspektifleriyle alternatif olmaktır. Bu

gerçekler görülmeden ne devrim başarıya ulaşır, ne de kitleler nezdinde altarnatif olabilir.

PARTİMİZİN DURUMU

Partimiz TKP/ML, 12 Eylül sürecinde ağır darbeler almasına rağmen, çoğu kb. grupların yaptığı mücadeleyi terketme yanlışlığına ve teslimiyetine düşmedi. TDH'i içinde yer alan çoğu kb. revizyonist gruplar örgütsel çalışmalarını dahi feshetme yoluna giderken, partimiz bu tür anlayışlara karşı yoğun bir ideolojik mücadele sürdürürken, diğer yandan egemen sınıflarla hayatın her alanında dişe diş bir mücadele sürdürdü. Bu şanlı mücadelede çok değerli kadrolarımızı ve savaşçılarımızı kayıp ettik.

Partimiz yenilgilerinden doğru dersler çıkararak, ML ve MZD bilimi ışığında somut koşulların somut tahlilinden hareketle yeni bir taktik perspektifine sahiptir. O, savunmadan çıkıp temkinli saldırı taktiğine geçmek, savaşarak halk ordusunu inşa etmek gibi bir yönelim ile mücadele içindedir. Dönem dönem ortaya çıkan siyasal ve ideolojik ayrışımlar, her ne kadar partimize göreceli darbe vuruyorsa da bu türden olumsuzluklar partimizin hedefini karartamayacak ve onu, Demokratik Halk İktidarı, sosyalizm ve komünizm mücadelesinden döndüremeyecektir.

Partimiz kurulduğundan bu yana UKH içerisindeki saflaşmalarda tutarlı bir tavırla ML-MZD'nin yegane savunucusu oldu. Her türden revizyonizme ve oportünizme karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Bu anlamda partimiz tarihsel misyonunu oynamakta ve UKH içerisinde haklı olarak saygın bir yere sahiptir. ÇKP ve AEP gibi UKH önderleri konumundaki partilerin birer birer revizyonizme kaymaları partimizi etkilememiş ve o, ML-MZD çizgisini koruyup, geliştirmiştir. Oysa son UKH içerisindeki saflaşmalarda birçok KP'nin revizyonizme kayması göz önünde bulundurulursa partimizin oynamakta olduğu tarihsel görev daha iyi anlaşılır.

12 Eylül sürecini yenilgi ile kapatan partimiz TKP/ML, 1986 Kasımında aldığı bir darbe sonucu 3. KONFERANS'ını zamanında yapamayarak bir yıl geciktirmek zorunda kaldı. Bu darbede yedi delege yoldaşımızı kayıp ettik. Ancak partimiz egemen sınıfların vahşice saldırılarına ve bir çok iç zorluklara rağmen 3. konferans'ını 1987 Eylül sonu ve Ekim başlarında yaparak, sınıf mücadelesinin geliştirilmesi, partimizin toparlanması ve her alanda sınıf mücadelesi içinde görevini layıkıyla yerine getirilmesi açısından büyük bir başarı elde etti. Gelinen durum partimizin doğru yolda olduğunu bir kez daha gösterdi. Konferans sırasında partimizden ayrılan DABK adlı grup, partimizin o dönem içinde bulunduğu nazik durumu kavrayamaması, sınıf mücadelesinin partimize yüklediği görevleri görememesi ve parti içi iki çizgi mücadelesini yanlış kavramasından dolayı partimize ve sınıf mücadelesine zarar verme pahasına siyasi ve ideolojik olmayan bir temelde partimizden koptu.

3. Konferans'a karşı çıkan DABK, bugüne kadar 3. Konferans kararlarına siyasal bir eleştiri getirememiştir. Getiremez de. Çünkü 3. Konferans'da mahkum edilen M-L-MZD değil; modern revizyonizm, troçkizm, her türden sağ ve sol oportünizm oldu.

3. Konferans'ı ile partimiz, her açıdan güçlenirken, içten içe eriyen bir parti olmaktan çıkıp, sınıf mücadelesindeki onurlu yerini koruyup giderek gelişti. Konferansta önüne koyduğu asgari ve azami (uzun ve kısa vadeli) görevlerini yerine getirmede önemli adımlar attı.

3. Konferans'ı ile partimiz her açıdan güçlenirken, içten içe eriyen bir parti olmaktan çıkıp, sınıf mücadelesindeki onurlu yerini koruyup giderek gelişti. Konferansta önüne koyduğu asgari ve azami (uzun ve kısa vadeli) görevlerini yerine getirmede önemli adımlar attı. Merkezi olarak önüne koyduğu gerilla savaşında olumlu gelişmeler elde etti ve bu görevine gücü oranında dört elle sarıldı. Partimizin gerilla gücü her geçen gün gelişirken, "DABK"ın gerilla gücünün yarı yarıya inmesi, sorunun kavranmasında önemli bir ipucudur.

Partimiz TKP/ML 3. Konferans'ını yaptıktan sonra çok yönlü saldırılar ile karşı karşıya geldi. Bütün revizyonistler "DABK" ayrılığından yararlanmak ve partimizi daha da yıpratmak için, revizyonist saldırılarına hız verdiler. Partimizin "tarihi fonksiyonunu" doldurduğundan dem vurdular. Özellikle yurtdışında kümelenmiş yenilgi artığı gruplar, çıkardıkları dergi müsvettelerinde partimizi yıpratmak ve kitleler önünde "küçük düşürmek" için, esas mücadeleleri bu oldu. Partimiz bu revizyonist devrim kaçkını teori salvoları karşısında tökezleme yerine daha da güçlendi. 3. Konferans'da donandığı teorik ve siyasal güç ile bu tür saldırıları birer birer mahkum etti. Ve revizyonist yenilgi artıklarını kendi bataklıkları ile baş başa bıraktı.

3. Konferans sırasında partimizin gücü çok

dağınıktı. Geniş bir sempatizan ve taraftar kitlesine sahip olmasına rağmen, onları örgütlü hale getirememişti. Yenilginin tüm ağırlığı omuzlarında idi. Diğer yandan "DABK"ın ayrılması ile silahlı gücü kalmamıştı. Partimiz için en ağır kayıp ve acil sorun ise bu idi. Yani partinin yeniden örgütlenmesi ve silahlı güçlerin oluşturulmasıydı.

Bugün bir yıllık faaliyetimizi değerlendirdiğimizde bu konu da önemli eksikliklerimizin olmasına rağmen, olumlu gelmişmeler de sağlanmıştır. Partinin temel örgütlenmelerinin acilen oluşturulması görevinin yanında belli alanlarda gerilla birliklerinin oluşturulması görevi de partimizin önündeki acil sorunlar arasındaydı. Gelinen durum, hatalarımız aşıldığında daha da olumlu gelişmelerin olacağını göstermektedir. Silahlı örgütlenmemiz de uzun süre bir çok zorluklar ile karşılaştık. Bir taraftan düşmanın baskıları diğer yandan gücümüzün (kadro açısından) azlığı, kırsal alanda kısa zamanda silahlı birlikler oluşturmamızın önündeki engellerdi. Ayrıca kırsal alanların belli bir bölgesinde çalışma yapan yoldaşlarımızdan Metin KAYA (PÜ) ve Niyazi SEZGİN'i (AÜ) yitirmemiz, bir kadromuzun da düşmanın eline esir düşmesi, o alandaki çalışmamıza ve örgütlenmemize önemli bir sekte vurdu. Ancak yaz sonlarına doğru tüm eksikliklerimizi gidererek, silahlı birliklerin oluşturulması gerçekleştirildi. Bu partimiz açısından küçümsenmeyecek bir olaydı. Nitekim bugün daha değişik alanlarda yeni oluşumların zemini atılmıştır. Partimiz önüne koyduğu hedeflerin (kısa ve uzun vade açısından) daha büyük bir bölümünü gerçekleştirecek güce erişmiştir.

Partimiz, ideolojik ve siyasal alanda da üzerine düşeni yapmış, kısa zamanda TDH içinde en güçlü duruma gelmiş, siyasi alanda ciddiliğini bir kere daha kanıtlamıştır. Düşmanın hertürlü yoğun saldırılarına rağmen mücadelesini geliştirmiş ve kitleler ile kısa zamanda geniş bağlar kurmuştur.

Örgütlenmede atılan adımlar, önemli ölçüde yerine getirilirken, birçok eksikliklerin giderilemediği de görülmüş ve bu konuda yeni önlemler alınmıştır. Örgütlenmede ihtisaslaşma doğrultusunda atılan adımların geçmişe oranla daha iyi olduğu görülmektedir. Bu konudaki anlayışımız daha da geliştirilmiş ve derinleştirilmiştir. Kırsal alandaki örgütlenme gerilla birliklerinin dışında kırsal alanların şehirlerine de yayılırken, işçi sınıfı ve gençlik içinde örgütlenme ve çalışma anlayışımız temel de korunurken, daha da geliştirilmiştir. Bugün için işçi sınıfı içindeki çalışmamız istenilen düzeyde olmasa da, gelişme yönü olumludur. Gençlik içindeki çalışmamız olumlu bir seyir izlemektedir. TMLGB kendi bağımsız örgütlenmesini sağlayabilmiştir. TMLGB'nin eksik yanı, işçi köylü gençlik içinde bu başarısını gösterememektedir. Bu da süreç sorunu olduğu kadar partinin gelişmesine bağlıdır. Önümüzdeki süreçte İşçi-Köylü gençlik içinde çalışmaya ağırlık verilmelidir. TMLGB daha şimdiden bu doğrultuda adımlar atmalıdır. TMLGB'nin gerçek fonksiyonunu oynaması ancak o zaman olacaktır.

HATALARIMIZ VE EKSİKLİKLERİMİZ

Bir yıllık faaliyetimiz içinde önemli eksikliklerimiz ve hatalarımız da oldu. Birincisi; amatör çalışma tarzının hala yıkılamamasıdır. Amatörlük, partimizin çalışmasını ve gelişmesinin önündeki en büyük zaaflarımızdan birisidir. Bu yıkılmadan partinin önüne koyduğu görevlerini yerine getirmesi mümkün değildir. Amatörlük, ihtisaslaşmanın yerine oturması ile giderilebilecek bir hastalıktır. Kollektif çalışmanın eksikliği de amatör çalışma tarzının sürmesine neden oluyor. Kollektif çalışma amatör çalışmanın ve dar pratikçiliğin can düşmanıdır.

Dar pratikçilik, dar deneycilik ve insiyatif geliştirememe amatör çalışmanın nedenlerinden bazılarıdır. Bu hastalığın esas kaynağı ihtisaslaşmaya dayalı kollektif çalışma eksikliği ve bireysel çalışmadır. Bunun dışında planlı ve programlı çalışmamakta dar pratikçiliği doğrurur.

İllegalitenin yeterince kavranamaması ve ihlali hâlen önemli ölçüde varlığını sürdürmektedir. Bizim gibi ülkelerin mücadele koşulları bilindiğinde bu konudaki hatalar partinin sık sık kayıp vermesine sebep olmakta ve bir çok bilginin düşman eline geçmesi gündeme gelmektedir. Bu türden hastalıklar yenilgi dönemlerinin tipik "adam boş ver" türü hastalıklarıdır. Ya da düşmanı küçük görme olayının sonuçlarıdır. Tüm parti bu yaşamsal konuya azami ölçüde dikkat etmek ve önemini tüm kadrolarına kavratmak zorundadır. Mücadelede zafere gitmenin koşullarından biri de ve en önemlisi de bu ilkeye uyınaktır.

12 Eylül sürecinde alınan yenilgi partimiz saflarına bir çok hastalığı da taşımıştır. Bu hastalık ve zaafların hemen giderilmesi beklenemez. Bu belli bir süreci kapsayacaktır. Ancak üzerinde ciddi bir çalışma ve düzeltme gerektirmektedir. Eğer bu konu bilince çıkarılırsa sorunun çözümüde o oranda kolaylaşacaktır.

Kırsal alanlardaki örgütlenmede de kırın şehirleri ile gerilla birlikleri arasındaki bağların kurulmasında da eksiklikler mevcuttur. Bu da köylerdeki çalışmanın yanı sıra, şehirlerdeki çalışmanın da yeterince kavranmadığını gösteriyor.

Metropol şehirlerdeki kitle örgütlenmesine ilişkin bakış açılarında da hatalar mevcuttur. Bu alanlarda çalışmanın küçümsenmesi bu mantığın bir ürünüdür. Bu konudaki eksikliklerimizin aci-

len giderilmesi anlayışımızın doğru olarak kavranması ve yerine oturtulması partimizin önünde duran önemli görevleri arasındadır.

Şehirlerde askeri örgütlenme anlayışımız doğru olmasına rağmen, askeri eylemlerdeki durgunluk, askeri kadrolarımızın tecrübesizliği yanında mükemmeliyetçi anlayışların varlığından da kaynaklanmaktadır. Tecrübesizliğin giderilmesi ancak yapılacak eylemlerle giderilebilir. Ama, mükemmelliyetçi anlayış, ideolojik bir sorundur. Bu anlayışın felsefi kaynağı kurutulmadan, giderilmesi zordur. Küçükten büyüğe, basitten karmaşığa gerçeği kavranmadan mükemmelliyektçi anlayışlar yıkılamaz. Bütün yoldaşlar bu yanlış anlayışları yıkmak zorundadır.

Kırsal alanlarda ise, parti örgütlerinin olduğu alanlarda gerilla örgütlenmelerine ağırlık vermek uzun ve kısa vadeli görevlerimiz arasındadır. Bunun nedeni gerilla savaşının merkezi görev olmasın dandır. Çünkü bu görev kısa vade de çözümlenecek bir sorun değildir. Silahlı açılımın olabileceği (Böyle alan lar var) alanlara ise, parti örgütleri önderliğinde yeni gerilla birlikleri seferber etmek önemlidir. Ancak, kırsal alanda gerilla savaşına elverişli yeni alanlarda parti çekirdeklerinin oluşturulmasına öncelik verilmelidir.

ÖNÜMÜZDEKİ KISA VE UZUN VADELİ GÖREVLERİMİZ

Uzun vadeli görevlerimiz (bu aynı zamanda merkezi görevimizdir..) den en önemlisi: **Gerilla Savaşı**'dır. Merkezi göreve hizmet edecek, onu geliştirecek kısa vadeli görevlerimizin tesbiti ve ortaya konması önemlidir. Bu gün partimizin örgütlenmemiş önemli bir potansiyeli vardır. Bunların örgütlenmesi partimize önemli bir güç kazandıra cağı gibi gerilla savaşına destek açısından da önemli bir güçtür. Şehirlerdeki örgütlenmede bu potansiyelin toparlanması görevimiz kısa vadeli görevlerimiz arasındadır. Bunun için şehirlerde işçi sınıfı örgütlenmesi dışında, kitle örgütlenmelerine ağırlık vermek, parti örütlenmesi içine çekmek, partinin bu alanlarda çalışmasını güçlendirmek için gereklidir.

12 Eylül askeri faşizminin kitle örgütlenmelerini yasaklaması nedeniyle, devrimci-demokrat kitlenin önemli bir bölümü SHP gibi egemen sınıf partisi içinde çalışmaya başladı. Partimizin taraftarlarının önemli bir bölümü de SHP içinde çalışma yapmaktadır. Bu kitleleri SHP içinden çekmenin yolu devrimci-demokrat bağımsız kitle örgütlenmelerini yaygınlaştırmaktır. Bu kitlenin SHP içinde kalması, tamamen pasifize olması ve SHP'nin kuyruğuna takılması demektir. Bu tür faşist, gerici partilerin içinde çalışma yapmak yanlış değildir. Ancak, kitleleri bu tür partiler içinde örgütlenmeye yönlendirmek, egemen sınıflara hizmet demektir. Bu tür partileri kamuflaj amacıyla yerine göre kullanmak ayrı, kitleleri bu partiler içinde örgütlenmeye sevk etmek ise ayrıdır. İkincisi sakat bir mantıktır.

Kırsal alanlarda ise, parti örgütlerinin olduğu alanlarda gerilla örgütlenmelerine ağırlık vermek uzun ve kısa vadeli görevlerimiz arasındadır. Bunun nedeni gerilla savaşının merkezi görev olmasındandır. Çünkü bu görev kısa vade de çözümlenecek bir sorun değildir. Silahlı açılımın alabileceği (Böyle alanlar var) alanlara ise, parti örgütleri önderliğinde yeni gerilla birlikleri seferber etmek önemlidir. Ancak, kırsal alanda gerilla savaşına elverişli yeni alanlarda parti çekirdeklerinin oluşturulmasına öncelik verilmelidir.

Günümüzde emperyalizmin zayıf halkalarını oluşturan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde silahlı mücadelenin tayin edici önemi kavranmadıkça, bu alanlarda devrimin zaferinden bahsetmek mümkün değildir. Aynı sosyo-ekonomik yapıya tekabül eden ülkemizde de bu geçerlidir. Bunun bilincinde olan partimiz TKP/ML, kırsal alanlarda gerilla savaşını yükseltmek için seferber olmuş durumdadır. Bu bugün partimizin önündeki en önemli görevlerden birisidir. Partimiz bu konuda hayalci bir kafayı da reddeder. Doğru olan silahlı mücadele perspektifine sadık kalarak, belli alanlarda sağlam kitle temeli üzerinden diğer alanlara yayılmaktır. Köylü gerilla ordusunun oluşumu peyder pey silahlı mücadelinin içinde mümkün olacaktır. Yaşamın bütün yasalarında geçerli olan, basitten karmaşığa, azdan çoğunluğa ilkesi bu konuda da geçerlidir. Gelinen aşamada sosyal-pratik de defalarca ispatlanan, silahlı mücadele yürütme-

Devamı Sf:23'de

ASKERİ SORUNLAR

SAVAŞMAK İÇİN SİLAHLANALIM!

Büyük usta Mao Zedung yoldaş; "İkdidar namlunun ucundadır" önermesini proletarya partileri için gündeme getirirken, proletarya önderliğinde halkların kurtuluş yolunun nasıl olacağını da göstermiş oluyordu. Ancak revizyonist ve oportünistlerin bundan anladığı tam tersidir. Onlar proletaryayı ve halkları burjuvazinin köleleri olarak kalmaları için silaha sarılmamaya çağırıyorlar.

Partimiz bu doğru öğretiye kuruluşundan beri sadık kalmıştır. Sadık kalmak, onu pratiğe uygulamak ile olur. Partimiz bu konuda 3. KONFERANS'ımızdan sonra olumlu adımlar attı. Ancak bu yeterli değildir. Yeni gerilla birlikleri oluşturmamıza rağmen, silahlanma konusu yanlış ele alınıyor. Çoğu yoldaşlarımız, partimizin silahlandırılmasını tek taraflı ele alıyorlar. Yani silahlandırılmadan anladıkları parayla alınan silahtır. Bu konuyu daha öncede ele aldık. Aciliyetini koruduğu için yeniden bir kere daha değinmekte yarar görüyoruz. Silahlı mücadele veren bir KP'nin bu konuyu sık sık işlemesinden doğal birşey olamaz.

Silahlı mücadeleyi geliştirme konusunda önümüzde iki önemli görev vardır: Birincisi; hızla silahlanmak, İkincisi; yeni alanlarda yeni gerilla birlikleri oluşturmak...

Silahlanma konusunda ilk akla gelmesi gereken çözüm ya da çözüme giden yol, düşmandan el koymaktır. Bu görev salt gerilla birliklerinin değil tüm partinin sorunudur. Bütün parti organları bu konuda kafa yormak, fırsatları iyi değerlendirmek zorundadır. Şehirlerde olsun kırsal alanlarda olsun düşmanın silahlarına el koymak için, olanak ve fırsatlar yaratılmalıdır. BU KONUDA OLANAK YOK demek, pasifizmin batağına gömülmek, devrimin silahlı mücadele ile kazanılacağını kavramamak demektir. Türkiye'nin her tarafına ve hatta mezralarına kadar irili ufaklı bir sürü karakollar vardır. Bu tür karakollar çok az sayıda kişiyle basılıp silahlara el konulabilir. Tabibastıktan sonra sağ salim ya da fazla bir kayıp vermeden üsse dönmek önemlidir. İyi bir planlamayla bu konudaki kayıp oranı çok aza indirilebilir.

Her parti organı bulunduğu alanda bu olanakları çok iyi araştırmalı ve harekete geçmelidir. Hem kendi bölgesini silahlandırmalı ve hem de genelde partinin silahlanmasına katkıları olmalıdır. Parayla silah alma işi giderek azaltılmalıdır. Zorunlu kalmadıkça bu yola başvurulmamalıdır. Ancak bu konuda uygun fırsatlar bulunduğunda satın alma yoluna başvurulmalıdır.

"Kayıp veriyoruz" anlayışı ile düşmandan zorla silah almamak, devrimin kansız gerçekleşeceği yargısının bir ürünüdür. Düşmanın silahına el koyarken elbette bir çok zorlukları ve riskleri olacaktır. Bu kaçınılmaz bir olgudur. Bu tür eylemlerde önemli kayıplar da verebiliriz. Bunu göze almak zorundayız. Çünkü düşmanın silahına el koymadan savaşmak, devrimi gerçekleştirmek olanaksızdır.

Kitlelerden ve parayla alınacak silahlarla savaşı sürdürmek mümkün değildir. Kitlelerin silah desteği küçümsenmez. Ancak bu partimizin çok az bir ihtiyacını karşılayabilir. Kızıl Ordumuzun gelişmesi, düşmana yönelik saldırılar ile olabilecektir.

Bu tür anlayışta olmayanlar mücadele sürdüremezler. Böyle anlayışta olan komutan, savaşçı, partili ve parti yöneticilerine savaşçı bir partinin ihtiyacı yoktur. Bu anlayışta olanlar ya kendilerini eğitmeli ya da mücadelenin önünde engel olarak durmamalıdır. Bu nedenle partimizi sağlam ve savaşçı bir parti yapmak istiyorsak, partimizin önüne koyduğu görevleri yerine getirmeyen, politikasını uygulamayan unsurlardan partimiz temizlenmelidir.

Silahlanma konusunda partimizin önüne koyduğu görev uzun vadelidir. Her zaman silaha ihtiyacımız olacak. Mücadele ilerledikçe ve geliş-

tikçe daha çok ihtiyacımız olacaktır. Yani silahlanma ihtiyacımız hiç bir zaman devrim boyunca eksilmeyecek aksine artacaktır. Zafere kadar silah ihtiyacımızın büyük bölümünü düşmandan sağlamak zorundayız. Deyim yerindeyse, devrimin silah kaynağı düşmanımızdır.

Önümüzdeki süreçte bu konuda ciddi adımlar atılırsa, silahlı mücadenin boyutu da yükselecektir. Çünkü objektif durum buna uygundur.

İkinci soruna gelince yeni bölgelerde yeni gerilla birlikleri oluşturmanın çeşitli zorlukları vardır. Birincisi, kitle bağlarının darlığı, ikincisi ise, gerilla birliklerine katılmak isteyenleri silahlandırmak...

İkinci soruna gelince yeni bölgelerde yeni gerilla birlikleri oluşturmanın çeşitli zorlukları vardır. Birincisi, kitle bağlarının darlığı, ikincisi ise, gerilla birliklerine katılmak isteyenleri silahlandırmak...

Geçmişten beri partimizin örgütlendiği bir çok alan var. Bu bölgelerde partimize sempati duyan taraftarımız var. Partimizin kendilerini örgütlemesini beklemektedirler. Silahlı mücadeleye uygun alanda kısa bir örgütlenmeden sonra gerilla birliklerinin oluşturulmaması için hiç bir neden yoktur. Bu alanlarda kısmi bir örgütlenmeyle bu sorunu çözebiliriz. Bugün bunun emareleri sözkonusudur. İnsanlar savaşmak istiyor. Ama partinin o bölgelerde önderlik etmesini ve örgütlenmesini bekliyorlar. Her parti organının, bulunduğu alanlarda (silahlı mücadeleye uygun ise) çalışma perspektifi; o bölgelerde öncelikle yeni gerilla birlikleri oluşturmak olmalıdır. İlk başta birçok zorluklarla karşılaşılacaktır. Ancak belli bir deneyim kazanıldıktan ve doğru bir politika izlendikten sonra bunların üstesinden rahatlıkla gelindiği görülecektir.

Silahlı mücadeleye elverişli alanlarda asgari bir kitle ilişkisi ve örgütlenme, gerilla birliklerinin yaşaması ve o bölgelerde mücadele sürdürmesine yetecektir. Tabii bir çok alan ise silahlı açılmaya elverişlidir. Direk silahlı gerilla birlikleriyle bu alanlarda örgütlenmeyle silahlı mücadele sürdürebiliriz. Önemli olan bu alanları iyi tesbit etmektir. Her alan bugün direk silahlı açılmaya elverişli değildir. Bizim ilk başta seçeceğimiz yeni alanlar, direkt silahlı açılıma elverişli alanlar olmalıdır. Silahlı mücadele geliştikçe diğer alanlar da direkt silahlı açılmaya elverişli olacaktır. Bugün silahlı mücadelenin zayıf olması nedeniyle örgütsüz kitleler kısmen çekingen davranmaktadır.

Gerilla birliklerinin oluşturulacağı alanlarda salt Türkiye Kürdistan'ını kavramak yanlıştır. Ülkemizin birçok alanı buna elverişlidir. Karadeniz, Çukurova'nın önemli bir bölümü İç Anadolu ve Batı'nın bazı alanları buna elverişlidir. Bu alanlarda da çalışmalarımız gerilla birliklerini oluşturmayı amaçlamalıdır. Ormanlık ve dağlık arazi ülkemizin çoğu alanlarında vardır. Sosyal koşulların varlığının yanında bu şartlarının olması gerilla mücadelesi için elverişli alanlardır. Bunları iyi kavramak ve değerlendirmek gerekir. Bu alanlarda çalışan her parti organı ve yoldaş, önüne görev olarak gerilla birliklerini oluşturmayı koymalıdır. "Silah olmadığı için gerilla birliklerini oluşturamıyoruz" yollu gerekçeler, ciddi gerekçeler olamaz. Silah olmadığı için gerilla birlikleri oluşturamıyorsak, parti politikasını kavramadığımız anlamına gelir. Silah yokluğu mücadelenin önünde engel olamaz. Çünkü silah kaynağı düşmandır. Düşmanla iç içe yaşadığımız bir ortamda silahsızlık çekmek, tutarlı bir gerekçe değildir. Herkes silah almanın yolunu bulmalıdır.

Gerilla birlikleri de parti örgütlenmesi (eğer o bölgede parti organı yoksa) yapmalıdır. Bu yanlış değildir. Ve bugünkü aşamada silahlanma doğrultusunda ki eylemlere önem vermelidir. Bu diğer eylemlerin yapılmayacağı anlamına gelmez.

Sonuç olarak partimiz bugün silahlanmaya önem vermelidir. Şehir ve kırda bu doğrultuda çalışmalar olmalıdır. Silah kaynağı ise esas olarak düşmandır. Diğer taraftan kitlelerden alınacak silahların önemi açıktır. Bu konuda kitlelere yoğun propaganda yapılmalı ve partimize silah desteği vermeleri için kampanyalar açılmalıdır. Kitlelerin bu yöndeki eğilimleri güçlendirilmelidir.

Devrimin üç silahından biri olan Halk Ordusu TİKKO'yu güçlendirmeli, onu siyasal olduğu kadar ateşli silahlarla da silahlandırmalıyız. Bu konuda her bölgede kampanyalar açılmalıdır. Bu konuda başvuracağımız üç kaynak vardır, birincisi ve esası: Düşman, ikincisi: Halk, üçüncüsü: Parayla satın almak...

TKP/ML Basın Bürosu'nun açıklamasını Yayın Organımızın Yurtdışı baskısına ekleyerek yayınlıyoruz.

Türk Devleti'nin Tüm Kurumlarıyla azgın Saldırısı, Uşak Basının Akıl Almaz Demagoji ve Yalanları, MİT'in MOSSAD'vari Aşağılık tezgah ve Dolapları, Ajan-Muhbir Piyon Takımının Zavallı Rolleri, Özel Takviyeli Kolluk Kuvvetlerinin Terör ve Katliamları, Modern-Revizyonist Tasfiyeci Hainlerin Rezil İddiaları, Gerici, Karşı-Devrimci Hiçbir Çaba Partimiz TKP/ML'yi Yolundan Alıkoyamaz!

12 Eylül açık faşizminin çok yönlü azgın saldırısı karşısında yenilgi alan devrimci hareket, partimiz ve mücadelesi büyük güç kaybı alarak önemli ölçüde geriledi. Ama hiçbir zaman durmadı, son bulmadı, yok olmadı ve edilemedi. Yolunda ısrarlı, mücadelesinde kararlı olan partimiz TKP/ML, mücadelesini sürdüren başka örgüler ve Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi faşist Türk Devletinin korkulu kabusu olmaya devam ediyor. Partimiz TKP/ML, yenilgi koşullarının yaşandığı bu dönemde 12 Eylül öncesi yerine getirilmemiş esas görevine sarılarak Dersim dağlarına temel atmasını, köylü yığınlar bağrında kök salmasını ve hatasıyla-eksiğiyle geri düzeyde de olsa silahlı mücadele sürdürmesini bildi. Yüze yakın şehit vererek şanlı bir direniş mirası geliştirilecek bir mevzi oluşturdu. Ülkemiz koşullarında dağlara yaslanmanın, temel güç olarak köylülüğe dayanmanın, silahlı mücadele ve gerilla savaşında ısrar etmenin zafere ilerlemek için vazgeçilmez koşul olduğunu gösterdi. Devrimci değerlere ve ihtilalci geleneklere her koşulda sıkı sıkıya sarılmanın büyük iddiaları sürdürebilmek, saygınlığı yükseklerde tutmak ve yığınların güvenini pekiştirmek için herşeyden önemli, herşeyden önce gelen bir şart olduğuna pratiğiyle yeniden işaret etti. Yalnız kırsal alanlar değil, şehirler ve zindanlar da partimizin ve başka devrimci güçlerin şanlı direnişine sahne oldu. Bir çok şehirde örgütlü devrimci faaliyet kesintiye uğramakla birlikte büyük sanayi şehirlerinde çeşitli yeraltı çalışmaları güçler ölçüsünde devam etti. Proleter nüfusun en yoğun olduğu İstanbul'da partimiz yediği her darbenin ardından yeni birimler oluşturarak mücadelesini kesintisiz sürdürdü. Bugün kırda ve şehirde tutunulan mevziler, devralınan örgütler ve yeni baştan yükseltilen mücadele, parti şehitlerimizin, devrim şehitlerimizin zengin mirası ve onurla bu yolda yürüyenlerin eseri ve silahıdır.

Kuşkusuz bayrağı yüksekte daldalandıranlar kadar, bırakmış, yere düşürmüş, çiğnemiş olanlar da var. Devrimin önceki kabarış döneminde doğal ve kaçınılmaz biçimde saflara katılmış olan bir yığın abbas yolcunun karşı-devrim tarafından kuru gazeller gibi döküldüğü; devrimden kaçış, ihanet ve dönekliğin azınsanmayacak ölçüde görüldüğü bir gerçektir. İki ucu ince, ortası kalın, başı müzmin ağrılı, hasta bünyesi devrime gebe, devrimci sancılar içinde kıvranıp duran her toplumda doğumu geciktirmeyi amaçlayan herşey ülkemizde de bu dönem olanca çarpıklığıyla yaşandı.

Devrimci hareket ve örgütlere kısa sürede ağır darbeler indirmeyi başaran, bütün ülkeyi bir açık hava hapishanesine çevirip yığınları kışla disiplini

ile zapt-u rapt altına alan, hakim sınıfların bir önceki dönem rahatça uygulama olanağını bulamadıkları tüm karar ve politikaların önünü ardına kadar açan, açık faşizmi kurumlaştırmaya yönelik yeni bir anayasa ve diğer düzenlemelerle birlikte devletin reorganizasyonunu gerçekleştiren, buna uygun yeni faşist kurumları oluşturmaktan başka eskinin yıpranmış, zayıf düşmüş, dejenere olmuş militarist güçlerini bütünüyle elden geçirip yenileyen, özel kuvvetlerle bunları sürekli takviye eden, milyonlarca dolar harcayıp teknik yönden modernleştiren, ajan-muhbir-sivil piyonlar ağıyla istihbaratını genişleten, MİT müsteşarları ile Kontrgerilla, anti-terör şeflerine geçmişle kıyaslanmayacak düzeyde yetki ve insiyatif tanıyan faşist cunta ve uzantısı Özal hükümeti, yoğun işkence, terör ve katliamlarını her tarafta uygulamaya aralıksız devam ederken bir yandan da pişmanlık yasasıyla ihaneti teşvik etmeye ve dönekliği her yoldan körüklemeye özen gösterdi. Devrimin toparlanıp gelişmesini çeşitli araçlarla önlemek gerekiyordu. Bu amaçla, Avrupa'da icazet bekleyen tescilli modern revizyonist hainlerle ülkede yeniden politikaya soyunma hazırlığını yapan benzerlerine yeşil ışık yakıldı. Devrimci şiddeti, proletarya diktatörlüğünü, her türlü yasa dışı faaliyeti ve yeraltı örgütlenmesini reddeden, NATO'ya, AET'ye evet diyen, "vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğü"nü savunan, "anarşi, terör ve bölücülüğe" karşı çıkan, düzenle uyumlu, Avrupa tipi "komünist" partiye izin verilebileceği ilan edildi. Bütün bu şartları kabuledip hakim sınıflara güven veren TBKP için isim problemi kısa sürede halledilmeye çalışılırken, ismi de sorun olmayan kaşarlanmış burjuvaların SP'sine yasallık hemen verildi. Böylece Türkiye solunun gerekli tasfiyecilerinden oluşan birkaç bölük "kahraman", havalimanları ile siyaset meydanlarında boy göstermesine girişti. Eskinin mangalda kül bırakmayan devrimcilerinden bir kısım yılgın ve döneğinde "sosyal pratikten ders çıkarma" adına tüm devrimci değerleri reddedip sınıf uzlaşmacılığını vaaz etmeleriyle çok sesli bir reformizm ve yasalcılık korosu oluştu. Yenilgi yıllarının döküntüleri üzerinden yayılma şansını bulan sosyal-pasifist, liberal burjuva her türlü akım yığınların radikal eylemlerini frenleme ve yeni devrimci gelişmeleri köstekleme temelinde hakim sınıfların teşvikiyle yasal zeminde cirit atmaya başladı.

Devrim saflarındaki Kararsız ve sallantılı unsurlar bir yandan bu tür burjuva etkilerle koparılmaya, bir yandan da polis baskısı, tehdit, şantaj ve tatlı vaadlerle MİT'e satın alınmaya çalışıldı. Cezaevlerinde yatıp çıkmış yığınla devrimci, demokratın bu yönde sıkıştırıldığı bilinen bir gerçek. Birçok örneği kamuoyuna yapılan açıklamalarda okundu. Yansımayan, bilinmeyen, duyulmayan olaylar, hele de örgütlerinden kopmuş, köşesine çekilmiş eski değerlerini yitirmiş unsurlara yapılan teklifler daha çok ve yaygındır. Faşizmin bu yoğun sinsi çabası, devrimci durumun kaçınılmaz olarak yeniden yükseldiği koşullarda yaralarını hızla sarıp yeni atılımlara yönelen partimiz başta olmak üzere tutarlı devrimci örgütler karşısında duyduğu aczin ifadesidir. MİT'in sahip olduğu eleman sayısı her örgüte de ilgi göstermeye yeter. Ama onun özellikle silahlı mücadele örgütleri, bu temelde varlık ve etkinlik gösteren güçleri, en başta da "ihtilalci komünizmin Türkiye'ye uygulanması olan en tehlikeli fikir" olarak değerlendirdiği önder İbrahim Kaypakkaya'nın çizgisiyle partimiz TKP/ML'yi "özel ilgiye değer" gördüğünü düşünmek yanlış olmaz.

Partimiz dönem dönem içinden çıkan ve merkezi önderliğinde oluşan sapmalara karşı 17 yıllık tarihi boyunca aralıksız mücadele etti. Birinci yenilgi sonrası İbrahim yoldaşın ML çizgisini bütünüyle değiştirme yoluna giren revizyonist KK hizibini tasfiye ettikten sonra MZ, YHF, GKK gibi sağ ve "sol" parti yıkıcısı hiziplerle savaştı. En önemlisi de, iki tarihi konferansın da ML temelde oluşturulmalarından sonra pratikte-teoride giderek sağa kayan önderlik fonksiyonlarını esas olarak hatta tümüyle yitiren, oportünist görüşlerini sistemleştirerek partiyi bunalıma sokan birinci ve ikinci MK'sının kararlılıkla mahkum edilip değiştirilmeleri oldu. Birinci MK'nın sağcı üyeleri 2. konferansla alaşağı edilmelerinin ardından YD hizibi olarak ortaya çıktılar, bir mülteci grup olarakta eriyip gittiler. Şimdi bütün faaliyetleri yayıncılık ve onun da bütün malzemesi partimizdir. 2. MK ise, bir dizi örgütün tası tarağı toplayıp kaçtığı 12 Eylül fırtınası altında partimiz için önemli mevziler oluşturan olumlu önderliğinin esas üyelerini kaybettikten sonra, zayıf düştüğü kritik bir kesitte yalpalayarak sağa savruldu. Son dönem rotasını iyice şaşırmış ve parti çizgisinden iyice kopmuştu. Ama İbrahimin kızıl güzergahında yürümeye kararlı parti gövdesi bir kez daha iç mücadeleye sarılarak 3. konferansta bu önderliği de çizgisiyle birlikte alaşağı etti. Konferans arifesinde DABK'ın "pireye kızıp yorganı yakma" cinsinden ayrılık ilanıyla yaşanan ve bugünde devam eden, yanlış-gereksiz bölünmeye, bunun meydana getirdiği dezavantajlara rağmen partimiz sağ oportünist önderlikten kurtulmakla bugün daha sağlıklı ve daha güçlüdür. 3. Konferans kararlarıyla gerilla savaşını yükseltme temelinde dört elle görevlerine sarılmış, Dersim'de yeniden gerilla birliklerini oluşturmuş, merkezi illegal yayın organını alt

yapısını oluşturarak yurtdışından ülkeye aktarmış toparlanmaya, örgütlenmeye, silahlanmaya hız vermiş, teknik olanaklarını geliştirmeye yönelmiş ve bir dizi alanda ilerleme kaydetmiş, aynı zamanda sağlam illegal çekirdeklere dayanarak legal mücadele olanaklarından iyi bir şekilde yararlanma, yığınlarla bağlarını güçlendirme, genişletme ve gelişen sınıf mücadelesini devrimci rotaya sokmak üzere kitle örgütlerinde, işçi-gençlik hareketinde etkinlik gösterme yoluna girmiş, bütün bunları legalizme-fasifizme set çeken ML bir anlayışla ele aldığını, ve silahlı mücadele temelinde gelişip güçlenmeye lafta değil gerçek anlamda, içtenlik ve azimle yöneldiğini göstermiş bunun gereklerini sonu gelmez hazırlık dönemleriyle, mükemmeliyetçi biçimde, sallana sallana değil, yeni bir başlangıç için asgari yeterlik ölçüsünde süratle yerine getirerek döneme göre güçlü ama emin bir atılım yapmayı; saman alevi gibi parlayıp sönmeyecek uzun ömürlü bir ateş yakmayı kafasına koymuş, bu temelde bütün kadrolarıyla seferber olmuştur.

İşte bu nedenle MİT, partimiz üzerinde titizleniyor. Onu kırmızı kalemle işaretliyor ve "yakın markaj"a alıyor. Düşman kendisi için esas tehlikeyi bilir. Daha 1973'te İbrahim'in fikirlerini, örgütlenme ve mücedele metodlarını en tehlikeli akım olarak değerlendirmesi boşuna değildir. İhtilalci komünizmin gerçek temsilcisi olarak neden Perinçek'i ya da başkalarını görmemiştir? Onun partisinin ardındaki sahte "ihtilalci" kelimesini bile pek yakında kaldırıp atacak kadar liberal bir yapıya sahip olduğundan kuşku duymadığı için olmasın? MİT 73'te bunu da rapor etmiş ve akıllıca kullanmayı hakim sınıflara daha o zamandan önermiş olabilir. Bugünki MİT dosyalarından bir yığın rapor elde edip yayınlamayı başaran Perinçek bir de o dönemin dosyalarını karıştırsa iyi eder. Yasallık - yasadışılık, reforculuk - devrimcilik, barışçılık - savaşçılık temelindeki temel ayrım çizgisi üzerine de MİT'le ayrıyeten görüşüp, hakim sınıfların hangilerini kabul edilir, hangilerini kabul edilmez olduklarını, hangilerini teşvik etme, hangilerini şiddetle ezme çabasında olduklarını doğru dürüst öğrenmesi ve "sivri zeka" ürünü kadastrofik yorumlarıyla ondan sonra ahkam kesmesi gerekir.

Çeşitli egemen sınıf çevreleriyle dirsek temesi içindeki 2000'e Doğru-Saçak grubu ve onun başındaki Perinçek kurdu, Curnaz-Engin-Tuzla bağlamında yaptığı çıkışla "MİT'in sol örgütleri kullandığını" ve devrimcilerin "MİT'e alet olduğunu" sağlamaya hız vermiştir. Son dönem daha da pervasızca partimiz TKP/ML'ye ihtilalci mücadele veren diğer bütün devrimci örgütlere "komplo örgütleri" ve bilmem ne diye saldırmakta, her türlü devrimci eylemliliği "MİT'in tezgahladığı terör provakasyonları" diyerek karalamakta, illegal örgütlenmeye karanlık bir dünya gibi göstermeye çalışmakta, yığınları yasal mücadele platforundan ayrılmamaya çağırmakta ve bütün bunlarla kendi özel rolünün ne olduğunu apaçık ortaya koymaktadır. Aynı zamanda sancısını da.

Onun "MİT'i teşhir" faaliyetine aldanmamalı, ne temelde ve hangi gayeyle hareket ettiğine bakmalıyız. Ona göre MİT adeta devletin dışındaki bir güçtür! MİT'in korsanca faaliyet yürütüyor olması onun bir devlet gücü olduğu gerçeğini değiştirir mi? Birçok devlet kurumu da yasaları çiğniyor. Bu örgüt te hakim sınıflar tarafından yasa ve sınır tanımaksızın halkın mücadelesini boğmak için oluşturulmuş bir devlet gücüdür. Ama Perinçik buna hiç değinmiyor. Varsa yoksa cumhurbaşkanlığı seçimleri, Özal, Evren ve diğerleri.... Yani MİT'in bütün derdi belli kodamanlardan kim koltuğa oturacak, kim gidecek, kim kalacakmış. Ve bunun için MİT "terör"ü körüklüyormuş. "Bombalar neden patlıyor? sanki Evren kalsın diye"! Bu başlığı atabilmek için 2000'e Doğru çalmadık kapı bırakmıyor ve Yaşar Okuyan, Memduh Yaşa gibi en azılı faşistlere başvurarak görüşünü doğrulatmaya çalışıyor. Bununla birlikte devrimcileri de MİT'in kuklası olarak gösteriyor. İki piyonun MİT'le anlaşarak pankart asması, MİT'in bu eylemleri teşvik etmesinden mi, yoksa o piyonların örgüt içinde yükselmelerini istemesinden midir? Onlara "pankartı asın" diyen MİT'çilerin daha büyük bir eylemi canice önlemelerine ne buyrulur?

Bu revizyonist sahtekarların görmemezlikten geldikleri bir şey var. O da bu ülkenin bir devrim sorunu olduğu, devrimcilerin devrim için savaştıkları. İşte ihanetin batağı budur. Silahların konuştuğu her yerde provakasyon arar. Olur olmaz her şeye bir tezgah yapıştırması yapar. MİT'in tezgahı ve dolapları böyle teşhir edilmez. Bu "MİT'i teşhir ediyorum" adına devrimci örgütleri karalamadır. Bazı özgül durum ve kesitlerde devrimci bir eylemi objektif olarak hakim sınıflar arası çekişmede bir tarafa avantaj sağladığı da olur. Veya böyle bir avantaj için o kliğin MİT eliyle bir eylem koyması da mümkündür. Ama böyle olacaktır diye genel kriterlerin yükseltilmesini emrettiği mücadele düşürülemez. Perinçek'in provakasyon teorisine kalırsa; devrimci mücadele hiç verilmez.

İşin gerçeğine bakarsak; MİT genelde radikal örgütlere ve özelde partimize, silahlı mücadeleyi kışkırtma amacıyla değil, tam tersine boğma kastiyle yaklaşmakta ve ancak bu temelde adam sokup oyunlar tezgahlamaktadır. Partimize var gücüyle yüklen miş olmasının nedeni yukarıda özetle-

diğimiz durumdur. Ve bunlara ek olarak konferans sonrası partimiz önderliğinin 12 Eylül faşizminden hesap sorma, işkenceci katil ve canileri cezalandırma temelinde eyleme yöneldiğini açıklaması, bu yönde faaliyet yürütmesi, fırsat kollaması karşısında duyulan kaygıdır, MİT'i yoğun bir çalışmaya sevk eden. Nitekim Tuzla katliamı bunu doğruluyor. O gün faşist terör ve işkence yuvası bir polis merkezine saldırı eylemi gerçekleştirecek olan partimizin, aralarında eyleme doğrudan katılacak iki askeri kadrosunun da bulunduğu dört kişilik bir ekibini katletmekle MİT bunu ortaya koymuştur.

Baskı, işkence, tehdit yoluyla boyun eğdirdiği veya parayla satın aldığı zayıf karekterli unsurları daha önce faaliyet gösterdikleri örgütlerin içine salarak veya Curnaz örneğinde olduğu gibi varlığı-yokluğu belirsiz bir örgütün ilişkisi iken ciddiye alınır bir örgütün saflarına sokarak, ya da zaten saflarda görülen birini kendi hesabına yükselmesi için "aktif"leştirerek irili ufaklı, kısa ve uzun vadeli tırpanlamaları planlayan, ama özellikle de üst organlara ulaşmayı ve fırsat yakaladıkça silahlı eylem birimlerine vurmayı taraslayan MİT, bu yönde en pervasız girişimi olan Tuzla katliamıyla partimize bir darbe indirmeyi başardı ama, anyı zamanda faşist devleti, siyasi polisi ve kendi örgütünü de yaraladı.

Olayın kendisi, Kürdistanda sürekli uygulanmakta olup dağ başının dumanı ve sisiyle iyi kötü perdelenebilen devletin silahlı devrimci güçlerin kesin imha politikasını, İstanbul'un elverişsiz koşullarında ayan beyan gözler önüne serdi. İlk etapta operasyonu gerçekleştiren perde önündeki İstanbul siyasi polisi teşhir oldu. Ardından iki piyonunun deşifre olması ve birinin açık itiraflarda bulunmasıyla MİT'in perde arkasında oynadığı rol bütün boyutlarıyla açıklık kazandı.

Tuzla katliamında işin sırrını hemen çözebilecek durumda olan dört yoldaşımızdan hiçbirini sağ bırakmamakla Engin Kaya köpeğini ve dolayısıyla kendi faaliyetini gizleyebileceği ümüdinde olan MİT, partimizin yürüttüğü soruşturma ve Mustafa Curnaz'ın itiraflarıyla ummadığı biçimde açığa çıktı.

Tuzla olayında bir bit yeniği olduğu görülüyordu. Partimiz bunu ortaya çıkarmak için özel bir soruşturma komisyonu oluşturdu. Komisyonun araştırmasıyla elde edilen bulgular temelinde şüpheler, olay öncesi İ. Hakkı Adalı yoldaşın sorumluluğu altında sempatizan düzeyinde örgütlü olan Engin Kaya üzerinde yoğunlaştı. Aylar süren soruşturma sonucu onun Tuzla katliamında şehit edilen dört yoldaşımızı ve planlanan eylemi ihbar etmiş bir MİT ajanı olduğu anlaşılarak Engin Kaya hakkında ölüm kararı alındı ve partimiz onu ele geçirip, cezasının infazından önce, yaptığı bütün işleri, MİT'e verdiği her türlü istihbaratı ve MİT hakkındaki tüm bilgilerini öğrenmek üzere ayrıntılı bir ifadesini de alma kararındaydı. Bu sıra suçlu ulaşılabilecek durumda bulunuyordu. Ancak Curnaz'ın itiraflarıyla uyanan hain MİT'in sıkı denetim ve korunması altına girdi. Bu durum ele geçirmeyi hayli zorlaştırdı. Partimiz her şeye rağmen yakasına yapışmak için iz sürüyor, fırsat kolluyordu.

Tuzla katliamından sorumlu köpeğin cezasını partimiz elinden bulmaması ve partimizin sorgusundan geçmeden gitmesi üzücü olmuştur. Ancak bu durum partimize olan güveni sarsmamalı, saflarımızda bir moral bozukluğuna yol açmamalı, hiçbir yoldaşımızı geriletmemelidir. Sınıf mücadelesinde başarılar kadar başarısızlıklar da olağandır. Engin olayındaki başarısızlıkta olağanüstü değildir. Partimizin Tuzla sonrası durumu ciddiye aldığı, şüphe edilen kişiler üzerinde yoğunlaştığı, katliamın sorumlusunu tespit ettiği ve ifadesini alıp cezalandırmak için özel bir çaba sarfettiği düşünülürse, kötü olan bu sonuç, vahim de sayılamaz. Partimiz yer yer bu gibi başarısızlıklara uğrarken, düşmanın olanaksız saydığı ve akıl erdiremediği pek çok büyük başarıyı da göstermesini bilmiştir.

Engin köpeğinin leşi bir kutu içinde bulununca burjuva basın hem avucunda Dev-Sol bildirisi çıktığını, hem de TKP/ML tarafından üstlenildiğini yazdı. Bu haberlerle birlikte, partimizin olay öncesi MK imzalı bildirisiyle Engin Kaya'yı gıyabında ölüme mahkum ettiğini açıklamış olması ve cezanın infazı yönünde doğal bir beklentinin bulunması kamuoyunda bu eylemin partimiz TKP/ML'ye ait olduğu kanaatini güçlendirdi. Ancak bu doğru değildi. Partimiz olayı aktaran gazetelere birer yazı göndererek eylemin kendisine ait olmadığını açıkladı. Ayrıca bir çok olay sonrası TKP/ML adına yapılan açıklamalara dikkat çekerek bunların çoğunlukla partimiz dışında cereyan eden, gerçeği yansıtmayan şeyler olduğu, partimizin gerçekleştirdiği eylemleri ve kamuoyuna duyurmak istediği haberleri bundan böyle merkezi illegal yayın organı İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU ve basın toplantıları aracılığıyla duyuracağını ve resmi-yazılı açıklamalar dışında, kendi adıyla yapılan kaynağı belirsiz açıklamalardan sorumlu olmayacağını bildirdi. Fakat günlük gazetelerin hiçbiri bu tezkip bildirisini yayınlamadı. Daha öncede Diyarbakır kasabı binbaşı Esat Oktay Yıldıran'ın öldürülmesi eylemini birilerinin TKP/ML adına üstlenmesi üzerine, partimiz günlük basına yine yazılı-resmi açıklama göndererek;

bu tür eylemleri kendisinin de amaçladığını, imkan bulduğu ölçüde gerçekleştirmeye çalıştığını, başka devrimci güçlerinde bu gibi eylemlerini de desteklediğini, binbaşı köpeğinin ölümünden büyük sevinç duyduğunu, fakat eylemin kendisine ait olmadığını açıklamış yine aynı hatırlatmayı yapmıştı. Burjuva basınında o da çıkmadı. Partimiz adına gerçek dışı telefonlu açıklamaların bir bölümünü partimize sempati duyan fakat doğru ve yararlı bir davranış içinde olmayan sorumsuz kişiler yapıyor olabilir. Varsa böyleleri kendine gelmeli. Ancak çoğunu da MİT'in yaptığı inancındayız.

MİT bu gibi oyunları neden yapar?

1- Kendi parmağı olan bir işse dikkatleri başka yere toplamak, işin içinden kolayca sıyrılmak için.

2- Partimize (veya maksatlı olarak maledilen başka bir örgüte) eylemi bir fırsat olarak değerlendirip azgınca saldırmak için.

Faşizm devrimci güçlere göz açtırmama gayesiyle sık sık genel operasyonlar düzenleme, çok sayıda insanı göz altına alma, zanlı gösterip tutuklama ve başka biçimlerde yaygın terör estirme ihtiyacını duymakta, ancak tepkileride hesaba katmak zorunda olduğundan, "keyfim öyle istedi" veya "periyodik saldırılarımdan birini yapıyorum" diyememekte, "ciddi" bir izahatı gerekli görmekte ve bu nedenle gerçek bir olguyu ileri süremediği halde, saldırmayı planladığı güçlere ya bir eylemi kasıtlı olarak mal etme ya da olmadık senaryolarla (işte, filan planları ele geçti gibisinden) dikkat çekmekte, böylece yoğun saldırının zeminini döşemektedir. MİT'le işbirliği içindeki uşak basında bu yönde özel bir çaba sarfetmekten geri kalmıyor, "bir çomaklayan var", "terör örgütleri atakta", "eşkiya şehre indi", "üniversitelere yatay geçit çengeli" gibi ekzantrik başlıklarla her büyük saldırı öncesi karşı-devrim lehine kamuoyunu şekillendirmeye çalışıyor. Yine bu noktada sapla samanı birbirine karıştırmamak, devrimci eylemlerin işlevi ile MİT'in rolünü ve amacını, ayrı ayrı iyi kavramak gerekir.

3- Yapmadığı eylemleri üstleniyor imajıyla partimizin saygınlığını zedelemek için. Bu maksat özel olarak güdülmese bile, yukarıdaki noktalarla uyumlu olduğu ölçüde bundan da yarar umduğunu düşünmek gerekir.

Enginin öldürülmesi eyleminin partimize ait olmadığını belirttik. Bu noktada partimiz adına yapılan çeşitli üstlenmelerin kaynağına gelince; Çeşitli gazete ve dergilerde Ercan Toprak tarafından "TKP/ML hesap sordu diye yazabilirsiniz" şeklinde lanse edilen haber ise muhabirin işgüzarlığıdır. Cesedin Bulunması Üzerine Bir yoldaşımızla telefon görüşmesi yapan Muhabir, cesedin Tuzla köprüsü altında TKP/ML bildirisiyle bulunduğunu belirtmiş ve açıklama talep etmiştir. Yoldaşın cevabı ise "şu an yapabileceğimiz bir açıklama yok. Cesedin üzerinde partimizin bildirisi çıkmışsa dikkate alabilirsiniz" şeklinde olmuştur. Bunun gazeteye yansıması ise farklıdır. Üstelik bir de yoldaşı TKP/ML Genel Sekreteri diye yazmışlardır. Burjuvazi kendi çıkarları doğrultusunda uydurma haberler üretiyor. 2000 bine doğru da aynı şekilde partimizle yıllardır ilgisi olmayan revizyonist görüşlere sahip Sefa Kaçmaz'ı "TKP/ML Genel Sekreteri" olarak tanıtmaktadır. "Yeraltının Darlaştırıcı mecrası" gibi tasfiyeci sözleri ve Sosyalist Partiyi desteklemesi nedeniyle bu Alicengiz oyunu daha da çirkefcedir.

Burjuvazi son gelişmelerden partimizin ve diğer devrimci örgütlerin saflarında güvensizlik tedirginlik havası yaratma yönünde yararlanmaya çalışıyor. Yenilgi dönemlerinde MİT'in adam satın almasının elverişli koşullarına değindik. Bu nedenle bazı satın alınmış ajanların ortaya çıkması hayret edilecek bir durum değildir. Bunların mümkün ve olağan olduğunu dikkate alarak her devrimci güvensizlik rüzgarlarıyla savaşmalı, onları açığa çıkarma ve onların olası zararlarını en asgari ölçü ile sınırlama noktasında; sağlam illegalite ve devrimci uyanıklığa önem vermelidir.

Partimiz TKP/ML bu olay özgülünde durumu vahamet gibi görmemesine karşın — önemsiz— olduğu anlayışında da değildir. Bu vesileyle polise karşı, parti örgütlerinin korunması yolunda önlem ve tertibatın artırılmasını yaparak, gerekli tecrübeyi çıkarmasını bilecektir.

Sınıf mücadelesinin en ileri ateş hattında yürüyen partimiz ve devrimci örgülerin mücadelesini içten parçalamak, zayıflatmak amacıyla karşı-devrim her türlü oyuna bundan sonra da başvuracaktır. Diğer ülke devrim tarihlerinde de bu duruma sıkça rastlanmıştır. Bunun bilincinde olarak, uyanıklığı elden bırakmamamız gerekmektedir. Bütün parti sempatizanlarımızı devrimci-demokrat çevreleri, emekçi yığınları, ajan-muhbir olarak şüphelendikleri şahısları uygun yollardan partimize bildirmeye ve açığa çıkarmaya çağırıyoruz.

Karşı-devrimin bütün saldırıları, uşak basının demagoji ve yalanlarının MİT'in aşağılık tezgah ve dolaplarının ajan-muhbir takımının partimizin mücadelesine zarar verme çabasının, modern revizyonist tasfiyeci hainlerin soytarıca iddia ve karalamalarına karşı halk demokrasisi, bağımsızlık ve yüce komünizm davası uğruna yürüttüğümüz şanlı mücadelede ısrarla ileri....

Hiçbir ajan-provakatör-muhbir, partimizin ve emekçi halkımızın elinden yakasını kurtaramayacak ve cezasız kalmayacaktır.

25.2.1989

TKP/ML BASIN BÜROSU

TKP/ML MERKEZ KOMİTESİNİN MESAJLARI

IRAK KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNE!

Yüzyıllardır Kürt ulusu çeşitli emperyalistlerin desteğindeki Türkiye, İran, Irak ve Suriye devletlerinin işgali altındadır. Kürt Ulusu'nun yıllardır verdiği bağımsızlık mücadelesi emperyalistlerce ve bu dört devlet tarafından kanla, katliamlarla bastırılmaya çalışılmaktadır. Irak Kürtlerinin I-KDP ve diğer Kürt bağımsızlıkçı örgütlerinin önderliğindeki bağımsızlık mücadelesinin Irak faşist devleti tarafından vahşice ezilmeye çalışılmaktadır. Irak faşist devleti İran-Irak savaşının bitimiyle birlikte, önemli bir güce erişen I-KDP'yi ve diğer Kürt güçlerini sindirmek ve ezmek amacıyla, son günlerde kimyasal ve modern silahlarla vahşice katliama girişti. Bugüne kadar görülmemiş olan bu vahşice saldırılara karşı Kürt Ulusu kahramanca direnmektedir. ABD, Avrupa ve RSE'nin desteğindeki bu saldırılar salt Irak Kürt Ulusu'nun bağımsızlığını engellemek değil, bir bütün olarak tüm Kürt Ulusu'nun ve aynı zamanda tüm ezilen halkların ve ezilen bağımlı ulusların mücadelesine yönelmiş bir katliam girişimidir. Çünkü Irak Kürtlerinin ulusal mücadelesi diğer ezilen bağımlı ve sömürge ülke uluslarına cesaret vermekte ve butün halkların ve proletaryanın desteğini almaktadır. Irak Kürt Ulusu'nun bağımsızlığı, Irak Kürtleriyle sınırlı kalmayacak: Türkiye, İran ve Suriye'deki Kürtlere de yansıyacak, onların mücadelesini daha da ilerletecektir.

Ayrıca Irak Kürtlerinin bağımsızlığı Orta-doğu'da ve Basra Körfezindeki emperyalist oyunları bozacak başta Filistin Ulusu'nun mücadelesi olmak üzere Orta-doğu'da ezilen ve bağımlı ulusların yanısıra ezilen halkların mücadelesinin gelişmesine hizmet edecektir.

Bu nedenle tüm gericiler ve emperyalistler Irak Kürt Ulusu'nun mücadelesinin ezilmesinde birleşiyorlar. Faşist Saddam'ın Kürt'leri katletmesini canı gönülden destekliyorlar.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü örgütü partimiz TKP/ML, Irak faşist Saddam rejiminin Kürt'lere yönelik saldırılarını büyük bir devrimci kinle lanetlemekte, Kürt Ulusu'nun ve sizin halkı mücadelenizi desteklemeketedir.

— Kahrolsun Irak faşist Saddam rejimi!
— Yaşasın Irak-Kürt'lerinin ulusal bağımsızlık mücadelesi!
— Yaşasın bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halklarının dayanışması!
— Yaşasın ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı!

30 Ağustos 88
TKP/ML-MK

KYB BAŞKANI TALABANİ'YE

Yüzyıllardır Kürt Ulusu çeşitli emperyalistlerin desteğindeki Türkiye, İran, Irak ve Suriye Devletlerinin işgali altındadır. Kürt Ulusu'nun yıllardır verdiği bağımsızlık mücadelesi emperyalistlerce ve bu dört devlet tarafından kanla, katliamlarda bastırılmaya çalışılmaktadır. Irak Kürtlerinin KYB ve diğer Kürt bağımsızlıkçı örgütlerinin önderliğindeki bağımsızlık mücadelesi, Irak faşist devleti tarafından vahşice ezilmeye çalışılmaktadır. Irak faşist devleti İran-Irak savaşının bitimiyle birlikte, önemli bir güce erişen KYB ve diğer Irak'lı Kürt güçlerini sindirmek ve ezmek amacıyla, son günlerde kimyasal ve modern silahlarla katliama girişti. Bugüne kadar görülmemiş olan bu soykırım saldırılarına Kürt Ulusu kahramanca direnmektedirler. ABD, Avrupa ve RSE'nin desteğindeki bu saldırılar, salt Irak Kürt Ulusu'nun bağımsızlığını engellemek değil, bir bütün olarak Kürt Ulusunun ve aynı zamanda ezilen bağımlı uluslarının mücadelesini ezmeyi hedeflemiş bir katliam girişimidir. Çünkü Irak Kürtlerinin ulusal mücadelesi diğer ezilen bağımlı ve sömürge ülkelerin uluslarına cesaret vermekte ve uluslararası proleteryanın desteğini almaktadır. Irak Kürtlerinin bağımsızlığı Irak Kürtlerinin bağımsızlığıyla sınırlı kalmayacak, Türkiye, İran ve Suriye'deki Kürtlere de yansıyacaktır ve onların mücadelesini daha da ilerletecektir.

Ayrıca Irak Kürtlerinin bağımsızlığı, Orta-doğu ve Basra körfezindeki oyunları bozacak; başta Filis-

tin Ulusunun mücadelesi olmak üzere Ortadoğu'daki diğer ezilen halkları üzerinde de etki bırakacaktır.

Bu nedenle tüm gericiler ve emperyalistler, Irak Kürt Ulusunun mücadelesinin ezilmesinden yanadırlar.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü örgütü partimiz TKP/ML, Irak faşist Saddam rejiminin Kürtlere yönelik saldırılarını büyük bir devrimci kinle naletlemekte, sizin şahsınızda Kürt Ulusunun haklı mücadelesini desteklemektedir.

— Kahrolsun Irak faşist Saddam rejimi!
— Yaşasın Irak Kürtlerinin ulusal bağımsızlık mücadelesi!
— Yaşasın bütün ülkelerinin ve ezilen halklarının dayanışması!
— Yaşasın ulusların kendi kaderini tayin hakkı!

30 Ağustos 88
TKP/ML MERKEZ KOMİTESİ

FİLİSTİN HALKI ADINA FKÖ LİDERİ YASER ARAFAT'A!

15 Kasım 1988 günü Filistin Ulusal Konseyi'nin ilan edildiği "Bağımsız Filistin Devleti"nin kuruluşunu partimiz TKP/ML coşkuyla karşıladı. Kırk yıldır zorlu ve şanlı bir mücadelenin kaçınılmaz ürünü olan Filistin Ulusunun bağımsızlığının ifadesi Filistin Devleti, ezilen uluslara umut vermiştir.

Bütün emperyalistler ve gericiler yıllardır İsrail-Siyonizmini destekleyerek, Filistin Ulusunun topraklarının işgalini destekledikleri gibi, her fırsatta Filistin Ulusuna darbe vurmaktan çekinmediler. Ama toprakları işgal edilmiş uluslar gibi, Filistin Halkı'da yıllardır ölümüne bir mücadele vererek hiç bir zulmün onları yıldıramacağını dünyaya gösterdiler.

Filistin Ulusu sadece İsrail-Siyonizmine karşı mücadele etmiyor. Bütün emperyalist ve gericilere karşı mücadele ederek bugüne geldi. Bundan sonrada aynı kararlılıkla mücadele edeceklerine inanıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Halkı, her zaman Filistin Ulusunun haklı mücadelesini desteklemiştir. Bundan sonra da Filistin Halkı'na yönelik her türlü baskıya karşı mücadele edecek ve Filistin halkı'nın yanında olacaktır!

Partimiz TKP/ML Filistin halkının haklı mücadelesinin yanında olmuştur. Bundan sonra da Filistin halkının mücadelesini aynı kararlılıkla destekleyecek ve yanında olacaktır.

Partimiz TKP/ML sizin şahsınızda Filistin Ulusu'nun bağımsızlık mücadelesini desteklediğini bir kere daha yineler!

— Yaşasın Filistin halkının bağımsızlık mücadelesi!
— Yaşasın Filistin ve Türkiye halklarının kardeşliği ve dayanışması!

16 Kasım 88
TKP/ML MERKEZ KOMİTESİ

TİKKO Gerillaları
Bir Yürüyüşte

DEMOKRATİK HALK İKTİDARI, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM İÇİN "PARTİMİZİ GÜÇLENDİR, ORDUMUZU DESTEKLE" KAMPANYASINA COŞKUYLA KATILALIM!

İşçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, esnaflar ve devrimci-demokratik gençlik!

Emekçi halkımız,

Türk, Kürt ve azınlık milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi partimiz TKP/ML'yi güçlendir ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının askeri gücü olan TİKKO'yu destekle kampanyasını MK 2. toplantısında aldığı kararla açmış bulunuyoruz.

1972 Nisan'ında önderimiz İBRAHİM KAYPAKKAYA önderliğinde kurulan partimiz TKP/ML 16 yılı aşkındır mücadelesini kan-can bedeli sürdürmektedir. Bu mücadele içinde onlarca şehit verdi. Onlarcası sakatlandı, yüzlercesi tutsak edildi. Partimiz buna rağmen mücadelesini durdurmadı. Çeşitli yenilgiler ve zaferler tadarak DHD, Sosyalizm ve Komünizm yolunda ilerlemektedir. Bundan sonra da geçmiş hatalardan ders ve tecrübeler çıkararak daha emin adımlarla yürüyecektir.

16 yıllık mücadele tarihinde önemli deneyimler kazanan partimiz, hâlâ genç bir partidir. Türkiye sınıf mücadelesinin son 65 yıllık gelişmesini gözönüne alınca bunu daha iyi görürüz. SBKP kurulduğundan 19 yıl sonra, ÇKP 28 yıl sonra devrim yaptılar. Bu da gösteriyorki her ülkenin özgül koşullarına ve o günkü dünya konjöktürünün durumuna göre devrim sorunu da değişebiliyor. Bizim ülkemiz açısından da durum öyledir.

EMEKÇİ HALKIMIZ,

12 Eylül askeri faşist cuntasıyla yeni bir hesaplaşma dönemine giren TDH, bu süreç içinde önemli bir yenilgi aldı. Ağır kayıplar verdi. Egemen sınıflar devrimcilere, komünistlere devrimci kalıp kalmama sorununu dayattı. Bugün birçok kb devrimcileri parlamenterist mücadele yolunu seçerken, birçokları devrimci çizgisini korumaya çalışıyorlar. Partimiz TKP/ML, 12 Eylül faşizminin baskı koşullarında bile mücadelesini durdurmadı. Sadece 12 Eylül sürecinde yüzü aşkın şehit verdi. Birçok eksikliklerine rağmen partimiz gerilla savaşını sürdürdü. Bu konuda daha kararlı ve azimli yürümeye başladı. 1980 yılı sonlarında başlattığımız gerilla savaşı bugün daha deneyimli ve daha kararlı bir şekilde yürüyor. Partimiz, gerilla mücadelesini Türkiye'nin dörtbir yanına yayma azmindedir. Çünkü, egemen sınıfları devirmek ve kitleleri devrime seferber etmenin en önemli yolu budur. Bugün egemen sınıflar devrimcileri reformizme, parlamento ahırının kapılarında sürünmeye zorlayarak devrimci ve komünist mücadeleyi tamamen kendi kontrolleri altına almaya çalışıyorlar. Tam bu aşamada, "komünist partisi kurulabilir" demagojileri boşuna değildir. Onlar, böylece reformist ve karşı-devrimci sahte "komünist" maskeli partilere izin vererek, devrimci ve komünist mücadeleyi boğmaya çalışıyorlar. Ancak hiçbir egemen güç ve çeşitli revizyonist akımlar partimiz TKP/ML'yi devrim yolundan döndüremeycektir. Partimiz egemen sınıfların ve onların dümen suyuna giden anti-ML akımların oyunlarını bozacaktır. DHD'ni er geç gerçekleştirerek sosyalizmde nihai amacı olan komünizm yolunda ilerleyecektir.

Partimiz TKP/ML, devrimin ancak geniş kitlelerin katılımı ve aktif desteğiyle olacağının bilincindedir. Bu nedenle devrim salt bir avuç öncünün bireysel gücüyle olmaz. Partimiz TKP/ML önderliğinde birleşen milyonlarca emekçinin katılımıyla DHD mücadelesi başarıya ulaşacaktır.

Partimiz her yıl Kasım ayında "Partiyi Güçlendir, TİKKO'yu Destekle" kampanyası açmaktadır. Halkımız bu kampanyaya coşkuyla katılım sağlamaktadır. 1987 kampanyamızın sonucu (yurtdışı ve yurtiçinde) toplam 400 Milyon TL. maddi destektir. Bu desteğin dörtte üçü yurtdışındaki emekçilerimizden gelmiştir. Bu halkımızın partimize olan güveninin, devrime olan inançlarının bir sonucudur. Bu yılda devrimin daha da gelişmesi silahlı mücadelenin bir çok alanlara yayılması, egemen sınıfların çirkef oyunlarını bozmak ve onları giderek yıkmak için işçiler,

köylüler ve dar gelirli memurlar, küçük esnaflar ve devrimci gençliğin maddi ve manevi desteğine ihtiyacımız vardır. Bu kampanyadaki esas amaç partimizin siyasal görüşlerinin geniş kitlelere mal edilmesi ve maddi-manevi desteğin sağlanması, partimiz ve ordumuzun güçlendirilmesi gerektiği kitlelere kavratılmalıdır. Emekçi halkımızın vereceği her kuruş komprador burjuvazi ve toprakağalarının faşist devletine inen bir şamar olacaktır.

Partimize verilecek olan en küçük destek Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin hakkının kazanılması yolunda önemli bir adım olurken, işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin siyasi bilinçlenmelerine ve örgütlenmelerine hizmet edecektir. Burjuvazi halkımızı örgütsüzleşmeye çalışırken, partimizin açtığı bu kampanya, egemen sınıfların bu çabalarını da boşa çıkaracaktır.

Bütün işçileri, köylüleri, dar gelirli memurları, küçük esnafı, devrimci-demokrat gençliği ve yurtseverleri partimizin açtığı bu kampanyaya destek vermeye katılmaya çağırıyoruz.

* Partimizin siyasal görüşlerinin kitlelerin devrimci mücadelesinde maddi bir güç haline getirilmesi için ileri!
* Partimiz TKP/ML, ordumuz TİKKO ve gençlik örgütümüz TMLGB etrafında örgütlenmek için ileri!
* Kürt Ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki baskının kaldırılması için ileri!
* Her türlü demokratik hak ve özgürlükleri almak için ve kitleleri siyasal mücadele arenasına çekmek için ileri!
* Parti potansiyelini örgütlü hale getirmek, gerilla savaşını geliştirmek için ileri!
* BAĞIMSIZLIK,
HALK DEMOKRASİSİ VE SOSYALİZM
YOLUNDA İLERİ!

Kasım 88
TKP/ML MK-SB

EMEKÇİ HALKIMIZ, YOLDAŞLAR!

Partimiz TKP/ML'nin 1981'den bu yana geleneksel olarak sürdürdüğü "PARTİYİ GÜÇLENDİR, ORDUYU DESTEKLE" kampanyası, çalışma alanımızda kitlelere Partimiz TKP/ML'nin yönelimi-politik çizgisi kavratılmaya çalışılarak faşist komprador patron-ağa devletine karşı yürüttüğümüz mücadelede görevlerimizin yerine getirilmesinde, gereksinimlerin karşılanmasında maddi desteğin önemi belirtilerek coşkuyla sürdürülmektedir.

Egemen sınıfların kasalarını biraz daha şişirmek, emperyalistlere olan borçlarını ödeyebilmek için, uyguladıkları emperyalist ekonomik modelle günden güne, yokluğa-yoksulluğa, sefalete daha çok itilen emekçi halkımız, partimizin açtığı bağış kampanyasına dişinden, tırnağından keserek anlamlı destekler sunmaktadır. Faşist Türk Devleti'nin ekonomik-siyasi baskı cenderesinden kurtulabilmenin, Demokratik Halk Devrimi'nden geçtiğini, geçmişe oranla (kendi deneyimleriyle daha iyi görerek) daha fazla kavrama durumundadır.

ML-MZD'nin zaferiyle sonuçlanan Partimiz TKP/ML'nin 3. Konferans'ından bu yana bölgede çalışmalarımız önemli bir gelişme kaydetmiş olup, Partimizin dağınık güçlerini toparlama, yoksul köylüleri ve kırların şehirlerinde emekçi kesimleri gerilla savaşına destek sunacak bir biçimde yapılandırma yolunda önemli mesafeler katedilmiştir.

İçinde bulunduğumuz süreçte, Partimizin önünde birçok görev bulunmaktadır. Bu göreler içinde tayin edici bir öneme sahip olan gerilla savaşıdır. Partimiz bu görevin tayin ediciliğinin bilinciyle, faaliyet alanımızı kapsayan birkaç alanda hızla gerilla birlikleri oluşturma, gerillaları silahlandırma ve savaş tekniğiyle donatmaya yönelik ısrarlı ve yoğun bir uğraş içinde bulunmaktadır.

Partimiz Kürdistan bölgesinde önemli adımlarla yürümekte, ve bazı alanlarda temel atmış bulunmaktadır. Düşmanın bölge özgülünde partimize yönelik saldırı ve yıpratma faaliyetini açığa çıkarma ve oyunlarını bozma doğrultusunda yürütülecek ajitasyon/propagandayla birlikte TİKKO gerilla birliklerinin silahlarını ateşleyeceği günler pek uzak değildir.

Sabır ve sebatla yürüyeceğimizi zorlukların üstesinden komünist azimle mutlaka geleceğimizi bir kez daha ilan ederek; Türkiye'nin bütün milliyetlerden işçi-köylü ve ezilenlerini, partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO saflarında, Yeni Demokratik Türkiye'yi kurma mücadelesine katılmaya çağırıyoruz.

Aralık 88

KÜRDİSTAN BÖLGE KOMİTESİ
ALT BÖLGE KOMİTESİ

DEMOKRATİK HALK İKTİDARI, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM İÇİN 'PARTİMİZİ GÜÇLENDİR ORDUMUZU DESTEKLE' KAMPANYASINA MİLİTANCA KATIL!

Çeşitli milliyetlerden halkımızın yiğit, militan, devrimci gençliği; Partimiz TKP/ML her yılın Kasım ayında artık geleneksel hale dönüşmüş olan "Partimizi Güçlendir, Ordumuzu Destekle" sloganıyla sembolleşmiş bağış kampanyasını başlatmış bulunuyor. 3. Konferans'ından M-L-MZD'nin zaferiyle çıkıp bugün tereddütsüz bir şekilde önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'nın kızıl güzergahında emin adımlarla yürüyen ve mutlaka önüne dikilen veya dikilecek olan engelleri de aşacağının inanç ve azmiyle hareket eden partimiz TKP/ML ve gerilla savaşını yılmadan sürdürüp büyük bir coşkuyla silahlı mücadeleye sarılan ordumuz TİKKO gerillalarının mücadelelerinin kendi alanımızda ve ulaşabileceğimiz en geniş kesimde propagandasını yoğunlaştırıp kampanyamıza sahip çıkalım ve kampanyamızı ciddi bir güce dönüştürelim.

Yiğit, militan, devrimci gençliğe;

Arkadaşlar, bilindiği gibi bugün gençliğin önder ve komünist gençlik örgütü olan TMLGB kuruluş ve çalışmaları son aşamasına gelmiştir. Bir takım teknik eksikliklerden dolayı bu konudaki gelişmeleri yazılı olarak geniş bir şekilde duyuramıyoruz. Ancak bu engeller önemli ölçüde aşılmıştır, en kısa zamanda tüzük, program, (özel olarak) öğrenci gençliğe ilişkin program ve bu konulardaki gelişmeleri ilişkin yazıların tüm örgütlü gençlik birimlerine ileteceğiz. Tüm arkadaşlar bunları eleştirel bir tarzda ele alıp incelemeli ve görüşlerini komite çalışması olarak yollamalıdır. Bu çalışmalar merkezi olarak sürdürülürken, örgütlenme faaliyetleri hızlandırılmalı, akademik, demokratik ve siyasi mücadelelere aktif olarak katılınmalı çalışmalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Bu arada partimizin başlattığı kampanyalar özellikle dikkate alınmalı ve bunun üzerine en geniş bir şekilde gidilmelidir.

Nitekim yine partimizin başlattığı Irak Kürtlerine yönelik katliamların protestosu, referandum, 12 Eylül yıldönümünün lanetlenmesi, 3. Konferans'ın 1. yıldönümünün kutlanıp Süleylan CİHAN ve Hasan Hakkı ERDOĞAN yoldaşların anılması, cezaevlerinde uygulanacak 1 Ağustos genelgesinin protestosu ve bu yöndeki eylemlerin desteklenmesi eylemliklerimiz başarıyla gerçekleştirilmiş ve devam etmektedir. Bugün partimizin başlattığı bağış kampanyasını ikili bir şekilde ele almalıyız. Birincisi; olayın siyasi yönünü esas alıp en geniş kitlelere ulaşmak ve onlara Parti politikasının götürülüp, devrimci mücadeleye çekmeye çalışmaktır. İkincisi ise; ulaştığımız tüm insanlardan maddi olarak yardım sağlamalarını ve azami ölçüde katkılarını sağlamak olmalıdır.

Bu konuda gençlik örgütlenmesi olarak üzerimize düşeni yapmak için büyük bir çaba harcayalım. Ve bu kampanyayı kitlelere yayalım.

Yiğit, militan, devrimci gençliğe;

Kampanya Kasım, Aralık, Ocak ayları boyunca sürecektir. Kampanya bitiminde tüm örgütlü birimler bu konuda rapor verecektir. Kampanya boyunca elde edilen bu gelir bu raporlardan sonra bir yazıyla açıklanacak ve Partimize bildirilecektir.

Tüm devrimci gençlik, bugün can bedeli mücedeleyle dağlarda gerilla, şehirlerde aktif eylemlilik, cezaevlerinde komünist direnişle sürdüren Partimizi destekleyin, gerillaların silahına kurşun olun, çağrımıza katılın, bu konudaki kararlılığımız verdiğimiz yüzlerce şehittir. Ve şu kesinlikle bilinmelidir ki, bundan böyle de bu uğurda seve seve can vereceğiz.

Haydi görev başına!

23 Kasım 88
TMLGB

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN VE ALMAN DEVRİMİ'NİN "KARTAL"LARI ROSE LÜXEMBURG'UN VE KARL LİEBKNECHT'İ ÖLÜMLERİNİN 70. YILINDA SAYGIYLA ANIYORUZ!

ENTERNASYONAL PROLETARYANIN BÜYÜK ÖĞRETMENİ LENİN'İ ÖLÜMÜNÜN 65. YILDÖNÜMÜNDE KOMÜNİST COŞKUYLA VE DÜŞÜNCELERİNİ KARARLILIKLA HERTÜRLÜ ANTİ-ML AKIMLARA KARŞI SAVUNMA YEMİNİYLE BİR KERE DAHA ANIYORUZ!

ÖLÜMLERİ TAYDAĞI'NDAN YÜCEYDİ

Bazı ölümler vardır "Tüy kadar hafiftir bazı ölümler vardır Taydağı'ndan yücedir" (Mao) Partimiz militanlarının ölümü de "Taydağı'ndan yücedir" Onlar, Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm gibi yüce değerler uğruna şehit düştüler. Onlar partimizin yüce değerlerini gerçekleştirmek için ölümsüzleştiler. Bu nedenle ölümü gülerek karşıladılar. ONLAR, Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung yoldaşların ışıklı yolunda yürürken düştüler. Onlar İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın yolunda yürürken şehit oldular. Bu nedenle halkımızın kalbinde taht kurdular. Bu nedenle ölümsüzleştiler ve enternasyonal proletaryanın şehitleri arasına katıldılar.

Ocak ve Şubat ayı şehitlerimiz; Mustafa SUPHİ, Ali Haydar YILDIZ, Meral YAKAR, Atilla ÖZKAN, Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Metin KAYA, Niyazi SEZGİN

Siz ki canınızı verdiniz halkımız için
Siz ki herşeyinizi verdiniz bu kavga uğruna
Göğsümüzde onurla dalgalanan
Kavganın bayrağına siz ki al rengini verdiniz
Ey, ölümsüz halkımız için toprağa düşenlerimiz
Ey, yüce oğulları halkımızın
Gururla ve sabırla dinlenin şimdi
Kavganızı sürdürüyor yoldaşlarınız.

İbrahim Kaypakkaya

UNUTMADIK... UNUTMAYACAĞIZ!

KATİLLERDEN MUTLAKA HESAP SORACAĞIZ!

DÖRT KARANFİL ÜZERİNE

Karanfiller ektik toprağa
Dört kıpkızıl karanfil
Ve gökler ağladı
Ve göklerin gözyaşları
toprağımızı suladı
Ey benim delikanlılarım
Duydunuz mu bizi
Duydun mu GULASOR
ayak seslerini
Hasan Hakkı'nın, İbo'nun
Yolunu sürüyor dörtler
Size söz canlar
Gözyaşlarımı namluya
süreceğim
Düşüpte basamazsam eğer
tetiğe
Karşılarına sesimle dikileceğim
Kinimi sürüyorum
Bakın doğrulupta yerinizden
Nasıl da kızarıyor karanfiller
Nice filizler
sürgün veriyor
Geliyoruz yanınıza kimimiz
Kimimiz şafak vaktini
görecek
Dört kez daha bakılacak tan
atımına
Geliyoruz, geliyoruz coşkuyla
Sinersek vurun bizi
Unutursak dikilin karşımıza
Sizin için de yaşanacak bu
KAVGA

Bir İKK Okuyucusu, İstanbul

Kahrolsun Faşist Türk Devletinin Türkiye Kürdistanı'ndaki Soykırım Operasyonları!

TC. kurulduğundan bu yana komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Türkiye Kürdistan'ında yaşayan Kürtler üzerindeki asimilasyon ve katliam politikaları güncelliğini koruyarak bugüne kadar gelmiştir. Kürt Ulusu her bağımsızlık isteminde karşılarında Türk egemenlerinin askerini, topunu, tüfeğini ve katliamlarını görmüşlerdir. En önemli Kürt ayaklanmalarından Şeyh Said ve Dersim olaylarında en az yüzbinden fazla Kürt katledilmiş ve bir o kadarı da sürülmüştür.

Bugünde Türkiye Kürditan'ında yaşanan olaylar dünden farklı değil, tam tersine daha bilinçli bir katliam ve asimiyaslon politikası uygulanmaktadır.

Özellikle 1984'ten sonra bu politikaları daha da sistemleşmiş, Türkiye Kürdistan'ı tam bir savaş alanı haline çevrilmiştir. Kürdistan bir bütün olarak ablukaya alınmıştır. Özel olarak Türkiye Kürdistan'ına yönelik, "olağanüstü Hal Bölge Valiliği" adı altında, Kürdistan'dan sorumlu bir vali, öte yandan Kürdistan'dan sorumlu bir korgeneral atamışlardır. Bunlar da gösteriyor ki egemen sınıflar, T. Kürdistan'ına yönelik politikalarında, yeni taktikler geliştirmişlerdir.

Partimizin ve PKK'nın gerilla savaşı verdiği bölgelerde baskı ve katliamlar daha da artmış ve sistemleşmiştir. Bugün, Batman, Cizre ve Tunceli'de yaşanan olaylar, Kürdistan'ın geneli için her gün yaşanan olaylar haline gelmiştir. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist Türk Devleti, Kürdistan'daki en küçük bir yaprak kımıldamasından korkmakta ve askeri birlikler ile vahşice saldırmaktadır.

Başta Dersim olmak üzere, Kürtlerin yaşadıkları tüm bölgelerde yıllardır süren işkenceler, sürgünler artık günümüzde "olağan" bir hal almıştır.

Egemen sınıflar Ulusal ve sosyal mücadele yürüten gerillalara karşı çaresiz kalmaktadır. Ve mücadelenin kaynağını "kurutmak" için halka yönelmektedir. ABD Emperyalizmi'nin Vietnam'da komünist gerillalara karşı uyguladığı politikayı, bugün Türk egemen sınıfları Kürdistan'da uygulamaya girişmişlerdir. Gerillalardan halkı tecrit etemek için "Stratejik Köyler" kurma çabasındadırlar.

Egemen sınıflar arasında Kürdistan politikası konusunda bir çelişki yoktur. ANAP-SHP-DYP ve diğer bütün egemen sınıf partileri Kürtler üzerindeki katliam ve asimilasyon konusunda anlaşmışlardır. SHP içindeki Kürt milletvekillerinin yer yer çıkışları onların partiden atılmasına kadar vardırılmaktadır. Boyalı burjuva basını ve TRT'de egemen sınıfların Kürtler üzerindeki baskı ve katliamlarını "meşru" göstermek için yoğun propaganda yapmaktadırlar. Özellikle TRT, pazartesi günleri, "Anadoludan Görünüm" adı altında yaptığı programda, Kürt Ulusu üzerindeki katliamları ve asimilasyon politikasını "meşru" göstermek için özel bir çaba harcamaktadır. Sık sık "Kürdistan Valisi" H. Kozakçıoğlu ve Korgeneral Hulusi Sayın köpekleri konuşturulmaktadır. Ne var ki bu halk düşmanlarının en büyük sıkıntıları, Dersim'den "korucu" çıkaramamalarıdır. Bukonuda adeta Dersim halkına yalvarmaktadırlar. "Ayda ikiyüzbin TL." ve ayrıca yiyecek ihtiyaçlarını "karşılayacaklarını" vaad etmektedirler. Ve adice demagoji yaparak korucu yapmaktaki amaçlarını, "işsizliği önlemek" için olduğu yalanını Dersim halkının gözlerinin içine bakarak söylüyorlar. Tabi arkasından bir sürü tehditler beraberinde geliyor.

Bugün Batman ve çevresinde "birlik Operasyonu"adı altında yapılan kitlesel tutuklamalar ve gözaltılar artık sık sık karşılaşacağımız olaylardan olacaktır. Bir benzerini 1988 ortasında, Dersim, Elazığ ve Erzincan'da partimiz taraftarlarına yönelik yapmışlardı. Bugün ise, PKK taraftarlarına yönelik yapmaktadırlar.

Faşist Türk devleti Kürdistan üzerinde ne kadar baskı uygularsa uygulasın Kürt Ulusu kendi kaderini serbestçe tayin edecektir. Bunu hiçbir katliam ve baskı önleyemez.

Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerinden Türkiye halkı, tüm baskılara rağmen partimiz TKP/ML önderliğinde Demokratik Halk Devrimi ile tüm esaret zincirlerini kıracaktır!.

• "Partiyi Güçlendir, Orduyu Destekle" Kampanyasına Katıl!

• Silahlı mücadele için destek ver!

Bugünkü Sessizlik Büyük Fırtınaların. .....

Baştarafı sf: 1'de

Türkiye işçi sınıfı sınıf mücadelesi tarihinin en karmaşık, sancılı ve aynı zamanda da dinamik günlerini yaşamaktadır. 12 Eylül faşist darbesinin baskıcı yaptırımları artık işçi sınıfını ve emekçi halkımızı susturmaya yetmiyor. Kahraman işçi sınıfımız, hertürlü entrika ve baskıya rağmen grev meydanlarında (şimdilik doğru siyasal bir önderliğe sahip olmasa da) tarihin en önemli sınavını veriyor.

Yiğit öğrenci gençliğimiz, faşist "YÖK" yasasının zincirlerini kırma mücadelesin de kendisine yönelen azgın saldırıları bir bir püskürterek eylemliliğini sürdürüyor.

Kırsal alanlardaki silahlı mücadele her geçen gün daha da olgunlaşırken, silahlı mücadelenin verildiği alanlarda köylüler bu savaşa büyük bir sempati ile bakıyor ve destekliyorlar.

Kürdistan'da Faşist Türk Devletinin azgın asimilasyon ve soykırım planlarına rağmen, Kürt Ulusu'nun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelesi günbe gün yekselerek, egemen sınıfların korkulu rüyası olmaya devam ediyor.

Bütün bu olumlu objektif koşullar, proleterya partisinin üzerinde mücadelesini yükselteceği sağlam zemini oluşturuyor. 12 Eylül süreci TDH açısından ayrışımların ve yok olmama ya da direnerek varolmanın daha da iyi görünmesini sağlamıştır.

Bugünkü mücadelenin yavaş gelişen boyutu anti-M-L-MZD akımları sağa doğru ve yasallaşmaya doğru kaydırılırken, silahlı mücadelenin tayin edici önemi ve ısrarı bütün bunları yeni bir saflaşmanın eşiğine yeniden getirecektir.

Proletarya partisi açısından gidişat kötü değil, tam aksine olumluluğa doğru bir seyir izlemektedir. Modern revizyonizmin işçi sınıfı içerisindeki etkinliğini kırmak, sahte "barış" demagojileri ile yasallaştırılmaya çalışılan "TBKP" gibi oluşumlarla, sınıf mücadelesini egemen sınıfların kuyruğuna takma oyunlarını açığa çıkarmak bugün proletarya partisinin önünde duran en önemli görevlerden birisidir. İşçi sınıfı içindeki hertürden burjuva simaların gerçek yüzü ortaya çıkarılıp teşhir edilmeden, işçi sınıfını örgütlemek mümkün değildir. Aynı zamanda devrimi yapmak imkansızdır.

Egemen sınıflarla modern revizyonist ve reformistler arasında varılan konsensus, silahlı mücadeleyi önlemek ve proletarya partisinin etkinliğini kırmak içindir. Ancak buna Gorbaçov gibi emperyalizmin akıl hocalarının gücü yetmeyeceğigibi, "TBKP" ve reformist "Sosyalist Parti"nin gücüde yetmeyecektir.

Egemen sınıfların içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz, sınıf mücadelesinin önümüzdeki günlerde daha da gelişeceğinin ve önüne geçilemez fırtınaların habercisidir. Bu gelişmenin önüne "konsensus"larla geçilemez.

Objektif koşulların her geçen gün olumluluğa doğru gitmesi, Partimizin 3. KONFERANS'da almış olduğu doğru ML kararların hayata uygulanması için, dirayetli, sabırlı, uzak görüşlü olmak; sınıf mücadelesinin karmaşık seyri ve onun bazı kesitlerdeki olumsuz gidişatı bizleri yıldırmadan azgın fırtınalarla boğuşup, M-L-MZD rotasında gemiyi karaya oturtmadan sağlam limana ulaştıran kaptanın becerisine sahip olmak zafere giden yoldur. Yeterki kitlelere, partiye güvenelim; azim, beceri ve ML bilinci birleştirelim. Unutlayalım ki, tarihleri yaratan biricik güç halktır.

PARTİMİZ TKP/ML HER GEÇEN GÜN .....

Baştarafı sf: 8'de

yen hiç bir örgütün ülke zemininde yaşama hakkına sahip olmadığıdır. Ancak revizyonistler bu gerçeği inkar edebilirler. Silahlı mücadele yürütmeden partimizin gelişip güçlenmesi ve kitleleri seferber etmesi mümkün değildir. Bu bağlamda bütün parti taraftarı ve üyeleri böyle bir perspektifi sürekli önlerine koymalıdırlar. Gerek objektif koşullar ve gerekse de kitlelerdeki ruh hali bunu dayatıyor.

Sözü Mao Zedung yoldaşa bırakıyoruz:

"Emperyalizm çağındaki sınıf mücadelesinin deneyimleri, işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının silahlı büyük toprak sahiplerini ancak namluların gücüyle yenebileceğini öğretmiştir..."

Çarların Yeni Katliamları Onları Yenilmekten Kurtaramaz!

Rus yeni bürokrat burjuvazisi, gün yüzüne çıkar çıkmaz, yani iktidarı alır almaz, kanlı elleriyle halklara saldırmaya başlamıştır. İlk denemesini 1968'de Çekoslavakya'yı işgal ederek başladı. Genç bürokrat burjuvazi doğum sancılarını atlatmak, diğer emperyalistlerin ellerinden yeni pazarlar kapmak için, daha vahşice saldırılara giriştiler. En son 1979 Aralığında Afganistan'a girerek ezilen halkların can düşmanı olduğunu fazlasıyla gösterdi. Afganistan'a "sosyalizm" getirme sahte gerekçesiyle girerken sadece, kan, gözyaşı ve katliamlardan başka bir şey getirmedi. Uluslararası emperyalistlerle daha iyi hesaplaşmak, Ortadoğu'ya daha rahat açılmak ve Afganistan'ın yer üstü ve yer altı zenginlik kaynaklarını talan etmek için, yüzbin kişilik bir ordu ile Afganistan'ı baştan aşağı talan etti.

Rus çarlarının bugün geriye çekilmesinin nedeni ise Afganistan Ulusu'nun ulusal mücadelesi sonucudur. Afgan Ulusu tüm olanaksızlıklara ve Rus çarlarının son model ölüm kusan silahlarına ve eğitilmiş ordusuna karşı ölümüne bir mücadeleye girdi. Ve bu gelinen sonucu aldılar. Rus çarlarının emperyalist işgalini kırdılar.

Afganistan'ın zengin maden yatakları, Rus burjuvazisinin boğazına girmeden mezarı oldu ve maden yatakları Rus çarlarının üzerine çöktü, Afganistan onlar için tam bir bataklık oldu.

Afgan Ulusu 1920'lerde İngiliz emperyalizminin işgaline karşı verdiği kararlı mücadele (o zaman Lenin önderliğindeki SB Afganları desteklemişti), aynı şekilde 60 yıl sonra yeni Rus çarlarına karşı verildi. Ve yeni Rus çarlarının akibeti de İngiliz Lordlarının ki gibi oldu.

Emperyalistler ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, işgal ettikleri ülkeler halkından büyük bir şamar yemekten kurtulamazlar. Ezilen uluslar, işgale karşı burjuvazi ve halkı ile birlikte (işgalci güçlerin uşakları hariç) büyük bir mücadeleye atılırlar. Tarih bunun örnekleriyle doludur. En son Vietnam örneği bütün halkların önünde durmaktadır. ABD emperyalizmi Vietnam bataklığında boğulmak zorunda kaldı. Yüzbinlerce ordusuyla Vietnam'ı işgal etmesi ilkel silahlarla mücadele eden kahraman Vietnam halkından şamar yemekten ve tarihindeki en büyük yenilgiyi almaktan kurtulamadı. Yeni Rus çarları da ikinci Vietnamı Afganistan bataklığında yaşamak zorunda kaldılar. Bütün modern revizyonistler Rus çarlarının işgalini "coşkuyla" alkışladılar. "TBKP" gibi Rus uşakları alkışlayanların başında geliyorlardı. Utangaç orta yolcular ise, utangaçca karşı çıktılar. Esasında ise işgali desteklediler. Bugün ise yüzleri önlerinde hatalarını dürüstce kabul etmekten çekiniyorlar.

Partimizin tavrı ise çok açık. Bu bir emperyalist işgaldir ve aktif olarak karşı çıkılmasını savundu ve gerçekler bir kere daha bizleri doğruladı. Her emperyalist işgalde olduğu gibi Rus çarları da Afganistan bataklığından kaçarken, büyük katliamlar yaparak kaçıyorlar. ABD emperyalizmi de Vietnam bataklığından kaçarken arkalarında büyük katliamlar bırakarak kaçmışlardı. Bu bir işgalci gücün belirgin karakteridir. Katliamlar emperyalist burjuvazinin yeni akıl hocası yeni güler yüzlü çar Gorbaçov'un "Barış" sahteliğinin katliamları perdelemenin ve RSE'ni yeni bir yüz ile sahneye çıkarmaktan başka bir şey olmadığı iyi kavranmalıdır.

RSE Afganlı uşakları "baba bizleri bırakma" diye yalvarmalarına rağmen Rus çarları arkalarına bakmadan uşaklarını yalnız bıraktılar. Uşaklığın sonu böyledir. Türkiye'deki emperyalist uşakların da sonu böyle olacaktır.

Afganistan artık yeni sorunlara gebe. İşgale karşı mücadele veren güçler genellikle gerici dinciler. İçlerinde ulusal burjuvazi de olsa yeni kapışmaların olması kaçınılmaz değildir. Proletaryanın önderliğinde olmaması savaşı salt işgale karşı bir nitelik kazandırıyor. Afgan proletaryasının önünde DHD durmaktadır. Afgan proletaryası zamanı geldiğinde bunu da başaracaktır.